

384 செங்கல்பட்டு மாவட்டம், திருத்தணி வட்டத்தில் இரசாயன உர விநியோகம் குறைந்த அளவு இருப்பதால் விவசாயிகள் படும் கஷ்டம் குறித்து

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

1972-73-ஆம் ஆண்டு துவக்கத்தில் தமிழ் நாடு முழுவதும் அதிலும் குறிப்பாக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இரசாயன உர நெருக்கடி இருந்தது. எனவே, அரசினிடமுள்ள இரசாயன உர அளவைக் கணக்கிட்டு எல்லா வட்டத்தையும் போல் திருத்தணி வட்டத்திற்கும் இரசாயன உரம் விநியோகிக்கப்பட்டது.

தற்போது செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இரசாயன உர இருப்பு விவரம் போதுமான அளவு முன்னேறியுள்ளது. அரசும் உரத்தின் தேவை நிலைபற்றிய விவரங்களைக் கணித்து, நிரந்தரமான தேவையுடைய இடங்களுக்கு இரசாயன உரத்தை உடனுக்குடன் வழங்கி வருகிறது. இந்தியா முழுவதிலுமே இரசாயன உர நெருக்கடி பரவலாக இருந்து வருகிறது. தமிழ் நாடு அரசு மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து எவ்வளவு உரம் பெற முடியுமோ அவ்வளவு உரத்தைப் பெறுவதற்குத் தன்னுடைய எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு.

திரு. கா. காளிமுத்து : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், தலைவர் அவர்களே, கடந்த 12-ம் தேதி மாண்புமிகு அருகில் எங்கள் கட்சித் தோழர்கள் அன்பழகன், ராஜேந்திரன் தாக்கப்பட்டதைக்குறித்து ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது சம்பந்தமாக அறையில் வந்து கேளுங்கள்.

4. 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு.—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—சின்கோனா.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—காட்டு வளத்துறை.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—காட்டு வள மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் “நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 75,74,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

திரு. கு. அ. பொம்மன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண். 24—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 75,74,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனாத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்துப் பணி நிலையைச் சீராக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதி கோரிக்கை எண். 24—சின்கோனா என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 75,74,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையினமேல்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 40—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,78,25,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,78,25,800 under Demand No. 40—Forest Department—Be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,78,25,800 under Demand No. 40—Forest Department—be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, காட்டுவளத்தைப் பெருக்க மரம்நடும் விழாக்கள் நடத்தலாம் என்பது பற்றிப் பேச—

“நிதி கோரிக்கை எண். 40—காட்டுவளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,78,25,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, முதுமலைக் காட்டில் பணிபுரியும் யானையைப் பழக்கும் பணி போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும் குடியிருப்பு வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதி கோரிக்கை எண் 40—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,78,25,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரைமின்மேல்

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—காட்டுவள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,46,64,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 2,46,64,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.”

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity to pay bonus for the labourers working in Government Rubber Plantation in Kanyakumari District—

“That the allotment of Rs. 2,46,64,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கை மீது முதலிலேயே ஒரு திருத்தத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மானியக் கொள்கைக் குறிப்பில் இரண்டாவது பக்கத்தில் 1972-73-ம் ஆண்டில் 355 லட்சம் ரூபாய்க்குப் பதிலாக 405 லட்சம் என்று மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவாதங்களுக்குப் பிறகு பதில் அளிக்கிறேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 12 மணிகு ஒரு கமிட்டிக் கூட்டத்திற்குச் செல்லவேண்டும் என்று கூறினார்கள். ஆகவே விவாதத்தை 12 மணி வரை வைத்துக் கொள்ளலாம்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர்களுக்கு இரண்டு துறைகளிலும் கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி இருக்கும் காரணத்தால் இன்னொரு அமைச்சர்கூட எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, உணவுத் துறை, விவசாயத் துறை என்றிருந்தாலும் பேசுகின்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கூட சங்கடம் இருக்கிறது. ஆகவே தனித்தனியாகப் பேசினாலாவது உரிய பதில் கொடுக்க இயலும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மத்திய அரசிலிருந்து ஒரு குழுவினர் அமைச்சரைச் சந்திக்க வருகிறார்கள் என்று சொல்லியிருந்தார்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே இங்கே ஆளும் கட்சியினர் நாங்கள் 175 பேர் இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சிக் காரர்களுக்கு அதிகச் சலுகை காட்டப்பட்டு வந்திருக்கிறது, அவர்களுக்குப் பாதி நேரம், எங்களுக்குப் பாதி நேரம் ஒதுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் எப்படியிருக்கிறதென்றால், நேற்றைய தினம் காலையிலே 3 மணி 10 நிமிடம், மத்தியானம் 4 மணி 50 நிமிடம் ஆக 8 மணி நேரம் விவாதம் நடந்தது. அதில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் 5 பேர்கள், 84 நிமிடங்கள், முதல்வர் அவர்கள் ஒரு மணி 2 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆக, மொத்த நேரத்தில் $\frac{1}{4}$ பங்குதான் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு அரைப் பங்கு கிடைக்கவில்லை. இது எங்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது (ஆரவாரம்). நான் பேரைக் குறிப்பிடும்போது நீங்கள் ஒவ்வொருவராக் அடித்துவிடுகிறீர்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உங்களிடத்திலே கேட்டுவிட்டால் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்துவிடுகிறீர்கள். ஆக அவர்கள் எங்களுடைய உரிமையிலே தலையிடாதவாறு நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் முற்பகல் கொறடா அவர்கள் ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர்களிடத்தில் நேரடியாகப் பதில் 10-30 . சொல்ல முடியாமல், அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள, தங்க மணி எருக்கு அவர்களுக்கும் என்ன நடந்தது என்பதைப் பகிரங்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவருடைய கோரிக்கையைக் கொஞ்சம் ஏற்று ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு வகையில் எனக்கு மகிழ்ச்சி. இதுவரையில் பிரதம கொறடா அவையில் வாய் திறந்த தில்லை. இன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையிலேயே நியாயமான கோரிக்கைதான். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மைனிட்டிகள். மைனிட்டிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு நேரத்தை அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். அதனால் எதிர்க்கட்சிகள் நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒரு கட்சிக்கு இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கி வைத்துப் பார்த்தோம். அதுவும் சரியாக வரவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பின்னர் கமிட்டி கூடும்போது பேசிக் கொள்ளலாம். தலைவர்களுமேல்லாம் கலந்து முடிவு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மக்களுடைய நல்வாழ்வில் முக்கிய பங்கு வகிக்கக்கூடிய காட்டுவன மானியத்தை வரவேற்று ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலே குறைந்த பட்சம் 33 சதவிகிதம் காட்டு வளம், காடுகள் இருக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. தற்போது தமிழ்நாட்டில் 16 சதவிகிதம்தான் காடுகள் உள்ளன. இது போதாது. ஆகவே, காடுகளை உற்பத்தி செய்ய அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நாடு செறிப்படையக் காடுகள் இருந்தால்தான் மழை பெய்யும். அதன் மூலம் தான் நீர்த்தேக்கங்களில் நீர்ப்பிடிப்பு ஏற்படும் என்று அறிந்துள்ளனர் விஞ்ஞானத்தின் மூலம். ஆகவே, தற்போது போதுமான அளவுக்கு நீர்ப்பிடிப்பு நீர்த்தேக்கங்களில் தங்காத காரணம் காடு வளம் குறைந்திருப்பது ஒரு காரணமாக இருக்குமோ என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் இதில் தீவிரக்கவனம் செலுத்தி, இன்னும் காடுகளை விஸ்தரிக்க எங்கெங்கு சாத்தியம் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் காடுகளை உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அந்த வகையில் சொல்லும்போது உள்ள காடுகள் சரியாகப் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. காடுகளின் அருகாமையில் உள்ள கிராம வாசிகள் அதையே தொழிலாகக்கொண்டு காடுகளைக்கண்டபடி, “இன்டிஸ்கிரிமினேட்” என்ற முறையில் அழித்து வருகிறார்கள். திருட்டுத் தனமாக காடுகளை அழித்து, மரங்களை வெட்டி, விற்பனை செய்து வருவாய் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன்மூலமாகக் காடுகள் வெகு சீக்கிரமாக அழிந்து வருகின்றன. இது ஏழைகள் செய்யக்கூடிய விஷயம். இதைக்கூட மன்னிக்கலாம்.

இரண்டாவது வகைத் திருட்டு, வியாபாரத் திருட்டு. இந்தப் பெரும் திருட்டு மிகப் பெரிய அளவில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. “கூப்” என்ற முறையிலே காடுகளில் மரங்களை வெட்ட எலம் விடுகிறார்கள். 100 டன் வெட்ட வேண்டும் என்றால், 500 டன் வெட்டிக் கொள்வது மிகச் சர்வ சாதாரணமாக நடைபெற்று வருகிறது. இதைக் கண்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

காணிக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் இல்லை. இதில் சம்பந்தப்பட்ட அதி காரிகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடன் கைகோர்த்துக் கொண்டு விடுகிறார்களோ என்று சந்தேகிக்கக் கூடிய அளவிற்குக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன.

உதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள் நண்பர்கள். ஜவ்வாது மலையில் வளமான காடுகள் உண்டு. அங்கே சந்தன மரங்கள் ஏராளமாக உற் பத்தியாகின்றன. சந்தன மரங்களுக்குப் புகழ்பெற்றது ஜவ்வாது மலை தான். அந்தக் காடுகளில் சந்தன மரங்களை வெட்டுவதற்கு ஏலம் எடுக்கிறவர்கள், அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு மேல் அதிகமான அளவுக்கு சந்தன மரங்களை வெட்டிக் கொள்கிறார்கள். அரசாங்கம் அனுமதித்த அளவுக்கு மேல், அனுமதி இல்லாமலேயே ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்கு சந்தன மரங்களை ரகசியமாக, திருட்டுத் தனமாக வெட்டப்பட்டு, நமது மாநிலத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல், வெளி மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப் படுகின்றன. இது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும்.

கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் மார்கெட்டுகளிலும், கடை வீதி களிலும் ஜவ்வாது மலையில் வெட்டப்பட்ட சந்தன மரங்கள் விற்கப்படு கின்றன. இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் நமது போலீசை அனுப்பி இம்மாதிரித் திருட்டு வியாபாரம் செய்கிறவர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். இருப் பினும் இது போதாது என்று தெரிவித்துக் கொள்வேன். அறவே, இந்தத் திருட்டுத் தொழில் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மேலும் சந்தன மரங்களைப் பயன் படுத்தி பல உப தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். சந்தன எண்ணெய் செய்தல், சந்தன சோப்பு செய்தல், சந்தனப் பவுடர் செய்தல், இவற்றிற்கான தொழிற்சாலைகளை ஆலங்காயம், வாணியம்பாடியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் விடுகின்றேன். 1971-72-ல் 4,56,000 ரூபாய் வருமானம் என்றும், 1972-73-ல் ரூபாய் 3,57,000 வருமானம் என்றும் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கின்ற கணக்கிலிருந்து தெரிய வருகிறது. வருவாய் நாளுக்கு நாள் கூடிக்கொண்டு போகவேண்டியதிருக்க, குறைந்து கொண்டு போவதேன் என்று தெரியவில்லை.

ரப்பர் தோட்டங்கள் கன்னியாகுமரியில் வளர்ப்பது பற்றிச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. இலங்கையிலிருந்து ஏராளமான அகதிகள் நம் நாட்டுக்கு வந்து சேரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை ரப்பர் தோட்டங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில், அதன் மூலம் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதி ஏற்படுத்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை]

அடுத்ததாக, நீலகிரி மலைப் பகுதிகளில் சுற்றிப் பார்த்தபோது அரசாங்கத் துறையில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் மிகக் குறைவு என்று தெரிய வந்தது. 500 என்ற அளவுக்குத்தான் தேயிலைத் தோட்டங்கள்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1973 மார்ச் 24]

இருப்பதாகத் தெரிகிறது. தேயிலை வருவாய் உள்ள தொழில். பிளாண்டேஷன் எஸ்டேட்ஸ் வைத்திருப்பவர்கள் பெருங் கோடீஸ்வரர்களாக, லாபம் உள்ளவர்களாக, நிலச்சுவான்தார்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசவுடமைக் கொள்கையை அனுசரித்து வரும் நமது அரசு தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் ஈடுபட்டு பயிற்சி பெறத் தக்க வகையில் எங்கெல்லாம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மலைச் சரிவில் இருக்கின்றனவோ, அங்கெல்லாம் தேயிலை பயிரிட்டால், சிறுகக் சிறுக பெரும் முதலாளிகளின் தோட்டங்களை மட்டுமல்ல, எல்லாத் தனியார் தோட்டங்களையும் பெற்றுக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தத் தேயிலை விஷயத்தில் அரசாங்கம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிக வருமானமும், அந்நியச் செலாவணியும் பெற்றுத் தரக்கூடிய தொழில், தேயிலைத் தோட்டத் தொழில். ஆகவே இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிளாறுப்பட்டை இப்போது நமக்குத் தென்புரிக்காவிலிருந்து கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தோல் பதனிடும் தொழில் தமிழ்நாட்டில் மிக முக்கியமான தொழில். அதுவும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு ஏற்றுமதிப் பொருட்களை கொடுத்து அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தரும் தொழில். அந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய மிளாறுப்பட்டையை எலகிரி மலையில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வழிவகைகளைச் செய்து தர வேண்டும்.

தனியார் துறையில் வளர்க்கின்ற காடுகளை ஊக்குவிக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தனியார் காடுகளை வளர்த்து பயன்பெற முடியாது. அவர்களுக்கு அதிகமான தொகையை மான்யமாகக் கொடுத்து வீணடிப்பதைவிட, அரசாங்கமே ஆங்காங்கே காடுகளை புறம்போக்கு இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் வளர்ப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். தனியாருக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து வீணடிக்க வேண்டாம் என்று வேண்டுகோள் விடுத்துக் கொள்கிறேன்.

ஏரிக் கரைகளில், வாய்க்கால் கரைகளில் தேக்கு வளர்த்தால், கனரக மரங்களை வளர்த்தால் நல்லது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில வாய்க்கால் கரைகளில் மரங்கள் வளர்க்கப்படுவதைப் பார்க்கின்றேன். அவை செழிப்பாக இருக்கின்றன. அந்த மாதிரியான நல்ல திட்டங்களை ஊக்குவித்து, தேக்கு மரங்களை வளர்க்க உதவி செய்தால் அந்த மரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் தேடித் தருவதோடு, கரைகளுக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும். கரைகளுக்குச் சுவர் எல்லா இடங்களிலும் கட்ட முடியாது.

ஆகவே ஏரிக் கரைகளில் வாய்க்கால் கரைகளில் தேக்கு போன்ற மரங்களை வளர்க்க, பொதுப்பணித் துறையின் மூலம் உதவி அளித்து, பொதுப்பணித் துறை ஊழியர்களே அந்தக் கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அது நல்ல பயனைத் தரும். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

தற்போது விறகின் விலையை நினைத்தால் உண்மையிலேயே பயங்கரமாக இருக்கிறது. குடும்பத்தை நடத்துகின்ற பெண்களுக்குத்தான் விறகின் விலையைப் பற்றித் தெரியும். 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விலையைவிட மூன்று நாளுக்கு பங்கு விலை கூடியிருக்கிறது. ஆகவே, விறகிற்கான மரங்களை வளர்ப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். உதாரணமாக சவுக்கு மரங்களைத் தஞ்சை கடற்கரைப் பகுதியில், திருச்சி போன்ற பகுதிகளில், மணல் பாங்கான பகுதிகளில் நன்றாக வருவதால், எக்கருக்கு 10,000 ரூபாய் வரையில் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமாக இருக்கின்றன. அவற்றில் சவுக்கு மரங்களை வளர்க்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் காட்டு பொருள்களை—காட்டு மரங்களை நல்ல சைசாக வெட்டி, பல உபயோகங்களுக்குப் பயன்படுத்த வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கு எங்கெல்லாம் அதிகமாக மரங்கள் கிடைக்கின்றனவோ அந்தப் பகுதிகளிலே அறுவை இயந்திரங்களை வைத்த—சா மில்ஸ் மரங்களை சைஸ் வாய்பாக அறுத்து விற்பனை செய்யலாம். அதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்; இந்தத் துறைக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். குறிப்பாக நீலகிரியில் “சா மில்ஸ்” வைக்கலாம். அதைப் போன்று மரம் அதிகமாகக் கிடைக்கின்ற இடங்களிலே ‘சா மில்ஸ்’ வைக்கலாம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன்; ஒரு நிமிடம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இந்த மானியத்திலே நமக்கு இருக்கிற நேரம் இன்னும் 1½ மணிதான். அதற்குள் பேச இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் 10 பேர். அதற்குப் பின்னர் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொருவருக்கும் 5 நிமிட நேரம் தான் வரும், நீங்கள் 10 நிமிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இதற்கு மேல் நேரம் ஒதுக்க முடியாது. உறுப்பினர்களை 5 நிமிடத்திற்குள் பேசி முடித்து விடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து திரு. முருகையன் பேசுவார்.

திரு. எஸ். முருகையன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற வனத்தறை, சின்கோன மானியங்களின்மீது—இவைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாட்டிலே காடுகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தை விட சற்றுக் குறைவாக இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காடுகளை வளர்ப்பதற்காக இந்தத் துறையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற டணம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாகப் டணம் ஒதுக்கினால்தான் ஏராளமான இடங்களில் காடுகளை வளர்த்து, அதிகமாக வளம் பெறமுடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் அதற்கு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1973 மார்ச் 24]

இன்றைக்குக் காடுகள் என்ற பெயரால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஜவ்வாது மலைப் பகுதியிலும் மற்ற பல இடங்களிலும் மரமே இல்லாமல் இருக்கின்றன. என் தொகுதியிலே திருவண்ணாமலைப் பகுதியில் மல்லவாடி கிராமத்தில் 20,000 ஏக்கர் தரைக் காடாக, மரமே இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த இடம் நல்ல இடம்; காடு வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற இடம். அதைப் பற்றி பலமுறை இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரை எதுவும் செய்யவில்லை.

பொதுவாக அந்த இடங்களை எல்லாம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தினால் மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும். 20,000 ஏக்கரும், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய் மதிப்புள்ளது. அப்படிப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்கும். இதைப் போன்றே வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எல்லாம் காடுகளை வளர்க்க வசதி இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய அப்துல் ஜப்பார் அவர்கள் ஜவ்வாது மலையிலே சந்தன மரம் வளர்ப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது வருடம் ஒன்றுக்கு ஒன்றாகக் கோடி ரூபாய் சந்தன மரத்தின் மூலம் வருவாய் கிடைக்கின்றன. அதிலே பாதி வருவாய் என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து கிடைக்கிறது. ஜவ்வாது மலையிலே ஏராளமான சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கக் கூடிய அளவுக்கு வனத்துறையில் காவலர்கள் இல்லை. வருவாய் அதிகமாகக் கிடைக்கக் கூடிய இத்தகைய மதிப்புள்ள மரங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவாவது அதிகமான காவலர்களைப் போடவேண்டும். அதன் மூலம் இன்னும் அதிகமாக சந்தன மரங்களிலிருந்து வருவாய் பெற முடியும்.

அது மட்டுமல்ல. சந்தன மரங்கள் ஏராளமாக வளர்வதற்கு அங்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை எல்லாம் இன்னும் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்த இலாகாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. சந்தன மரங்கள் அங்கே வளர்வதற்கு நல்ல வசதி இருந்தாலும், நாம் செயற்கையாக சந்தன மரக் கன்றுகளை நட்டு வளர்ப்பதில் அதிக லாபம் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அந்தக் கன்றுகள். சரியாக வளரவில்லை. ஆனால் சந்தன மரப்பழங்களை பறவைகள் சாப்பிட்டு விட்டு, அவைகளின் எச்சத்தின் மூலம் விழுகின்ற சந்தன மர விதைகள் நன்றாக முளைத்து வளருகின்றன. பக்கத்திலே இருக்கின்ற நிலங்களில் பறவைகள் எச்சமிடுகின்றன. அங்கே விதை முளைத்து கன்று வளரத் தொடங்குகிறது. ஆனால் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இருப்பதால், அவர்கள் நாம் ஏன் இதை வளர்த்து அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, முளைத்து வந்தவுடனேயே அழித்து விடுகிறார்கள். அப்படி வளருகின்ற சந்தன மர கன்றுகளை பேணி, அவர்களிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு ஏதாவது மானியம் கொடுத்தால் அவர்கள்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

அதை அழிக்கமாட்டார்கள். அந்த கன்றுகளை இந்தத் துறையிடம் கொடுப்பார்கள். அதனால் வேகமாக சந்தன மரக்காடுகளைப் பெருக்கி, இப்போது வருடம் ஒன்றுக்கு 1½ கோடி ரூபாய் வரக்கூடிய வருமானத்தை 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே, அரசாங்கம் இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மூங்கில் காடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆனால் வெயில் காலங்களில் தானாகவே தீப்பற்றி எரிகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு, முன்பு பக்கத்திலே உள்ள கிராமவாசிகளுக்கு ஒரு தொகை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அது சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. கிராமவாசிகள் தொகை பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது எப்போதாவது தீப் பற்றிக் கொண்டால் அவர்கள் சென்று அணைத்து வந்தார்கள். இப்போது உதவித் தொகை கிடைக்காததால் அவர்கள் அதில் அக்கரை செலுத்தவில்லை. அதனால் மூங்கில் மரங்கள் தீப்பற்றி எரிந்து வீணாகிப் போகக் கூடிய சூழ்நிலை பெருகியிருக்கிறது. அது நல்ல வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய மரம்; காகிதம் செய்வதற்கு மிகவும் தேவைப்படுகிறது. எனவே, அந்த மரங்கள் அழிந்து போகாமல் இருக்க இந்தத்துறை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நீலகிரி தைலம் மரங்களை ஏராளமாக வளர்த்து வருகிறார்கள். அதனால் என்ன பயன் இருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. மதிப்பீட்டுக் குழு கூட இதனால் அதிகப் பயன் இல்லை; இந்தத் திட்டம் தேவையில்லை என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இந்த மரங்களை வளர்ப்பதனால் நிலத்திலே இருக்கின்ற நீர் வற்றிப் போய்விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதற்குப் பதிலாக நல்ல பலன் தரக்கூடிய புளி, வேம்பு போன்ற மரங்களை வளர்க்கலாம். வேலை சுலபமாக இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் நீலகிரி தைல மரங்களை வளர்க்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன் அது தேவையில்லை. அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மூங்கில் மரங்களைப் பேணி வருவதற்கும் சந்தனமரங்களை அதிகமாக வளர்ப்பதற்கும் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, this is a department standing for prosperity by growth of forests. During second world war most of the forests were destroyed without any plan. In nearby Travancore-Cochin when Dr. C. P. Ramaswamy Iyer was dewan there was control over felling forest material especially timber. No teak wood can be cut without arrangements being made for replanting them. But here crowd of trees in forest is cut down. The meagre allotment that is

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1973 மார்ச் 24]

given to the Forest Department and the attention that is given to the development of forests is very small. But unfortunately, the personnel of the Forest Department is not able to spend even that meagre allotment. During 1969-70 out of the allotment in the budget of the Forest Department, they could spend only 44 per cent. When that is the attention given, what is the use of allotting money to this department. This department is important from the point of view of large scale production of trees.

Unless trees are grown in sufficient numbers, unless we have good number of trees, unless we have good forests, we will not have good rainfall and increased water resources. I think sufficient attention has not been paid to this aspect of development of forests.

Coming to sale of forest produce, I am very sorry to find that certain paper mills are being subsidised and supplied with bamboos at very cheap cost. If the market price is Rs. 25 per ton, they are supplied at a cost of Rs. 15 per ton.

There is a difference of about Rs. 14 per tonne in the supply of bamboo to the paper mill. It may be that the Government are very anxious to develop paper mills in this State. But under that excuse, we cannot go on supplying bamboos at a difference of Rs. 8 lakhs for one paper mill alone.

Now, coming to the sale of sandal wood, I think my friend here said that there was a gradual reduction in it. It is a fact. There has been a gradual reduction when all over the country the price of everything else is going up. I cannot understand why sandal wood alone should be going down. There is something wrong and I am sorry not only there is quantity stealing, but there is quality stealing and also price stealing. When all these stealings are taking place, where is the chance of profit? Where is the end to all these things.

The best remedy, I would suggest to the Hon. Minister is instead of selling this as sandal wood as raw material, Government could think of establishing a sandal wood oil extraction factory so that in Tamil Nadu itself we can extract this oil and sell to others. All this wood is sold in auction and when there is an auction, there is a conspiracy or combine to get the material at cheap rates and that cheap rate should be shared between themselves. I think the forests department which is in the forests, conceals everything because it is in the forests; if it is in the open, it will be possible to find out these things, I think several lakhs of rupees are lost in this department. I know there is a lot of stealing going on.

1973 மார்ச் 24]

[Thiru K.M. Subramaniam]

For example, in the new district of Dharmapuri I have often gone there in the last 40 years and I have found that the forests is nothing, without any growth at all, except 3 feet plants, here and there. If this is the way we preserve and grow forests, woe unto this country. If there is not any forest, there will be no rains; if there is no rain there is no water for the reservoirs and if there is no water, there is no electricity.

Therefore the best attention should be paid to the development of forests. Whatever the cost, it should be done so that there will be good rains and there will be electricity also and which will all lead to food production increase and prosperity of the country.

திரு. எம். தேவராசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சரவர்களால் இம்மன்றத்தின் முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் பலர் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல தமிழ் நாட்டில் வனவளம் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நாட்டில் 33 சதவிகிதம் வனவளம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 16 சதவிகிதம் தான் இருக்கின்றது. இது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் அவரது சகாக்களும் தமிழகத்தில் வனவளத்தை அதிகப்படுத்த தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். “அகிலும் தேக்கும் அழியாக் குன்றம்” என்று பாரதிதாசன் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

ஆனால், நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள இந்த அகிலும் தேக்கும், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும்மாக வெட்டப்பட்டு வருகின்றன. கேரளத்தில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை வைத்துக் கொண்டு நீலகிரி மாவட்டத்திலிருந்து இந்த மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகின்றார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர் பகுதியிலிருந்து தலைச் சுமையாகவே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சந்தனமரங்களைக் எடுத்துக்கொண்டு போகின்றார்கள். இதையெல்லாம் அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்களா இல்லையா என்று தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமில்லை. அங்கே உள்ள பெரும்பான்மையான நிலங்களிலே “வில்லகோஸ்” நிறுவனத்திற்குத் தேவையான கற்பூர மரங்களைப் பயிரிட்டு வெட்டிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். நாட்டில் மழை குறைந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில், “கேச்மெண்ட்” எரியாவில் இப்படித் கற்பூர மரங்களைப் பயிரிட்டால் மேலும் மழை குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. எனவே அங்கே யெல்லாம் கற்பூர மரங்களுக்குப் பதிலாக வேறு மரங்களைப் பயிரிட வேண்டும்.

அடுத்து, இன்று முதமலை வனவிலங்குச் சரணாயம் மிக மிக மோசமான நிலையில் இருப்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்க வேண்டியபொறுப்பு விவிருக்கிறேன். அங்கே புலிகள் குறைந்தொண்டே வருகின்றன.

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. எம். தேவராசன்]

அடிக்கடி அந்தப் பிரதேசத்தைச் சுற்றி உள்ளவர்கள் விஷத்தை வைத்து புலிகளைக் கொன்று வருகின்றார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது இப்படி வேகமாக அழிக்கப்பட்டு வரும் புலிகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால் அந்தச் சரணலயத்தைச் சுற்றி ஐந்து மைல் சுற்றளவிற்கு கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்படி ஒரு சட்டமியற்றினால்தான் இவைகளைக் காப்பாற்ற முடியும்.

இதையொட்டி இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதுமலைப் பகுதியையொட்டி உள்ள மாயாறு திட்டம் தீட்டுவது அநேகமாகப் பூர்த்தியடைந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். சீக்கிரத்திலேயே இதைக்கட்ட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் நமக்கு முப்பது மெகாவாட்ஸ் மின்சாரம்தான் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. ஆனால் இந்தத்திட்டத்தினால் இந்த வனவிலங்கு சரணலயம் முழுவதும் பாழ்பட்டுவிடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது.

மேலும், வயநாடு பகுதி, முதுமலைப்பகுதி, மைசூரிலுள்ள பந்திபூர் பிரதேசம் ஆகிய இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்த்து ஒரு தேசிய வனவிலங்குச் சரணலயம் ஒன்றினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசு யோசித்துக் கொண்டு இருக்கும் இந்த நேரத்தில் இந்த அணைக்கட்டைக் கட்டுவது நல்லதுதான் என்று யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தினைக் கைவிட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

நேற்று ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியினைக் கேட்டேன். மத்திய அமைச்சர் டாக்டர் கரன்சிங் அவர்கள் கிரகாடுகளிலிருந்து இரண்டு சிங்கங்களை முதுமலை வனவிலங்கு சரணலயத்திற்கு அனுப்பி வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இப்படி இந்தச் சரணலயம் மேன்மேலும் பேரும் புகழும் அடையக் கூடிய நேரத்தில் இந்த மோயாறு ப்ராஜெக்டைக் கொண்டு வந்து இந்தச் சரணலயத்தைக் கெடுக்க வேண்டாம், அழிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் முதுமலையில் வரும் பயணிகளுக்கு வேண்டிய விடுதிகளைக் கட்ட வேண்டும். மேலும் முதுமலைக்கான ரிஸர்வேஷனை உதகையில்ல்தான் செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள். இது பயணிகளுக்குத் தொல்லை தருகின்றது. ஆகவே, ரிஸர்வேஷனை முதுமலையிலேயே செய்யும்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை அரசு மேற்கொண்டு செயல்படுத்தி இந்தச் சரணலயத்தை மேன்மேலும் வளர்க்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு என் உரையினை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஈ. எம். நடராஜன் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த வனத்துறை மானியத்தின் மீதான விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஈ. எம். நடராஜன்]

நமது நாட்டின் வளர்ச்சியில் வனங்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. இயற்கை வளத்தினைக் காப்பாற்றுவதற்கும், நில வளத்தைக் காப்பதற்கும் பருவ மழை பெய்வதற்கும் தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் மூலப் பொருள்களைப் பெறுவதற்கும் விவசாய மேம்பாட்டிற்கும் காடுகள் மிக மிக அவசியமாகின்றன. நாட்டிலே ஏற்றத்தாழ்வற்ற பொருளாதார அடிப்படைக் கொள்கைபடி 33 சதவீதம் காடுகள் வேண்டும். ஆனால் நமது நாட்டிற்குத் தேவையான 33 சதவிகிதம் காடுகள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 16 சதவிகிதம் காடுகள் தான் இருப்பதாக அறிகிறோம். எனவே இதை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் கிராமக்காடுகள், பண்ணைக் காடுகள் இவற்றை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய திட்டங்கள் இருப்பதானது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இவற்றின் மூலம் கிராம மக்களுக்குத் தேவைப்படும் விறகு உரம், தீவனம் இவை கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது. நகர மக்களுக்கும் போதிய அளவில் விறகும் கிடைக்கும். மேலும் அரசானது வணிகத் தொழில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மரங்களை அதிக அளவில் வளர்க்க அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தேக்கு மரங்களை அதிக அளவில் வளர்க்க வேண்டும்.

அது போல தீப்பெட்டி செய்யும் தொழிலுக்குத் தேவையான மென்மையான மரங்களை அதிக அளவில் வளர்க்க வேண்டும்.

நமது மாநிலத்தில் பல இடங்களிலே பார்க்கிறோம், காடுகளை வரம் பின்றி பொது மக்கள் அழித்து வருகின்றார்கள். இதைத் தடுத்திட வேண்டும்.

அடுத்து மிக விரைவில் வளரும் மூங்கில், கற்பூர மரம், கருவேல மரம் இவற்றைக் காடுகளில் வளர்ப்பதில் மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அந்தியூர், பருகூர் பகுதிகளில் மூங்கில் வளர்ச்சிக்குத் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சந்தன மரம் அரசுக்கு அதிக வருவாயைத் தேடித்தருகிறது. இதை மிக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

கோவை மாவட்டத்தின் வட பகுதியில் நிறைய சந்தன மரம் உற்பத்தியாகின்றது. எனவே அந்தியூர் வட்டாரத்தில் சந்தன எண்ணெய் சோப்பு தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

அடுத்து, நம் மாநிலத்திலுள்ள அணைக்கட்டுகளையொட்டிய பகுதிகள், ஆறுகள், ஏரிகளிலே மண்வளப்பாதகாப்புத் திட்டத்தினை தீவிரமாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஈ. எம். நடராஜன்]

முற்பகல் 11-00
நமது நாட்டில் வன விலங்குகள் வேகமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எங்கள் பகுதியில் சிறுத்தைகளுக்கு விஷம் வைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் ஹண்டர்ஸ் லைசென்ஸ் கொடுப்பதை அறவே நிறுத்த வேண்டும். யானைகளை எல்லாம் சுட்டுக் கொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் அடர்ந்த காடுகள் உள்ள மலைப்பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே காப்பிச் செடிகள் வளருகின்றன. அந்தப் பகுதியில் நிறைய காப்பித் தோட்டங்களை உண்டாக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். செங்குளம், கோயில் நத்தம், கொர்காடை ஒந்தினை ஆகிய இடங்களில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அமைக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பர்கூர் பகுதி சுற்றுலாப் பயணிகளைக்கவரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு சில பயண விடுதிகளையாவது உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தட்டகரை, தாம்ரைக்கரை, கோவில் நத்தம், கர்காகண்டி ஆகிய இடங்களில் பயணிகள் விடுதிகள் கட்ட வேண்டுகிறேன்.

பர்கூர் மலைப்பகுதி சாலை வசதி இல்லாத பகுதியாக இருக்கிறது. தாமரக்களாக்கும் கோயில் நத்தத்திற்கும் சாலை அமைய வேண்டும். தாமரக் களாக்கும்—பெக்ஜல்ட்கும், வறட்டுப்பள்ளம், வழக்குப்பாறை அணைத் திட்டப் பகுதிகளில் காட்டு எருமைகள், கரடிகள், யானைகள், மான்கள் நிறைய உள்ளன. அப்பகுதியில் சின்னக்கோம்பை எவுனமடுவுப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இவைகள் உள்ளன. இத்திட்டம் நிறைவேறினால் தேக்கடியை விடச் சிறந்த பகுதியாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே (பர்கூர் பகுதி) வன சரணலயம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அங்கே உள்ள மலைவாசிகளுக்கு வனத்துறையினர் பலவிதமான வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

ஆர்கியூர் பகுதியில் காடுகளில் வசிக்கின்ற ஆகிலா மலை ஜாதி மக்கள் வாழ்கின்ற, பயிர் செய்கின்ற “செட்டில்மெண்ட்” நிலத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. அ. பொம்மன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே பேரவை முன்னுள்ள இரு மானியக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொண்டு வந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. கு. அ. ரொம்மன்]

நமது மாநிலபரப்புக்கு ஏற்ப நமக்குக் காடுகள் இல்லை. 33 சதவிகிதம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 16 சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது. மீதி விழுக்காட்டைப் பூர்த்தி செய்ய நமது அரசு பல துறைகளில் மரங்களை வளர்க்கத் திட்டமிட்டு வருவதாக ஆய்வுரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கிறேன். ஆயினும் காட்டு இலாக்கா இன்றைக்கு இயற்கை வனங்களை அழித்து, செயற்கை வனங்களை உண்டாக்க கற்பூர மரங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இயற்கை வன மரங்களுக்கு பூமியின் ஈரத்தைக் காப்பாற்றி வைத்துக்கொள்கிற சக்தி உண்டு. தானும் வாழ்ந்து பிற மரங்களை வாழ வைக்கிற ஆற்றல் உண்டு. ஆனால் கற்பூர மரங்களின் வேர் 60 அடிகள் வரை கீழே செல்வதால் பூமியில் உள்ள தண்ணீரை எல்லாம் உறிஞ்சிவிடுகின்றன. அணைக்கட்டுப் பகுதியில் இவற்றைக் கொண்டு போய் ஏராளமாக வைப்பதனால் அணைக்கட்டு நீர் குறைந்து இன்னும் சில ஆண்டுகளிலேயே அணைக்கட்டிலுள்ள நீர் வறண்டுபோகும். இதனால் நமது மின்சாரத் திட்டங்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கக்கூடிய நிலை வரும். இதை இப்பொழுதே நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். வேண்டுமென்றால் நான் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறதா என்பதை ஒரு வல்லுநர் குழுவைப்போட்டு அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சின்கோனா விஷயத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மருந்துப் பொருள். வெளி நாட்டுக்கும் நம் நாட்டுக்கும் தேவையானது, இன்றைக்கு ஆர்டருக்குப் போதுமான அளவு சப்ளை செய்யாமல் இருக்கிறோம். காரணம் போதுமான பரப்பளவில் அவற்றைப் பயிர் செய்ய நிலம் கிடைக்கவில்லை. சின்கோனா, பயிராகக்கூடிய காட்டு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை இதற்கு மாற்றி, அதற்குப் பதிலாக சின்கோனா விளையாத நிலங்களை காட்டிலாக்கா எடுத்துக்கொள்ளலாம். இது பற்றி பலநாளாக கோரிக்கை இருக்கிறது அதை அரசு பார்த்து உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் மின்சார வெட்டினால் சின்கோனா தொழிற்சாலைக்கும் மின்சார வெட்டை அமல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் சின்கோனா வில்லை தயாரிப்பு வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மருந்துப் பொருள், அத்தியாவசியத் தேவையானது என்பதை உணர்ந்து இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு மின்சார வெட்டை அமல்படுத்தாமல் முழு அளவில் மின்சார சப்ளை அளிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

சந்தன மரத்தைப் பற்றி திரு. ஜப்பார் அவர்கள் விரிவாகச் சொன்னார்கள். கூப்பு மரங்கள் வெட்டப்படுவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றை எல்லாம் நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் ஒரு பக்கம் மைசூர் இன்னொரு பக்கம் மலபார் இருப்பதன் காரணமாக சந்தன மரங்கள் நிறையத் திருட்டுப்போகின்றன. அவற்றை நல்ல முறையில் பாதுகாத்து நடுவட்டத்தில் நறுமண தைலங்கள் தயாரிக்கப் படுகின்றன. அங்கேயே நறுமணத் தைலம் சோப்பு ஆகியவற்றைத் தயாரிக்க சந்தன மரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. கு. அ. பொம்மணி]

இலங்கை அகதிகளுக்காக 1,500 ஏக்கரா தேயிலைத் தோட்டம் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 355 ஹெக்டேர்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் ஒரு குடும்பத்தில் 20 பேர்கள் இருந்தால் 2 பேர்களுக்குத்தான் தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை கொடுக்கிறார்கள். குடும்பத்தில் இவர்கள் இருவரின் வருவாயைக்கொண்டு ஜீவனம் செய்வதே கஷ்டமாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். ஆகவே தேயிலைத் தோட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட பெரிய குடும்பங்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு காட்டு நிலங்களை கொடுத்தால் அவர்களின் குறையை ஒருவாறு நிவர்த்திக்க முடியும். அரசு அதனைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்க முன் வரவேண்டும். திரு. தேவராஜன் அவர்கள் முதுமலைக்காடு காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னதை நானும் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், 5 மைலுக்குள் கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னதை ஏற்க முடியாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காடுகள் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. முனு ஆதி : துணைத்தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நமது அவை விதிகளின்படி மொத்த எண்ணிக்கையில் 10-இல் ஒரு பங்கினர் அவையில் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவையில் கோரம் இல்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. வீராசாமி) : அவையில் 27 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். கோரம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சற்று நேரத்திற்கு முன்பாக அவையில் உட்கார்ந்திருந்தவர்களை எழுந்திருந்து அவைக்குப் பின்னால் போகச் சொல்லிவிட்டு இங்கே அவையில் கோரம் இல்லையே என்பதாக பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவதற்கு நான் வருந்துகிறேன். திரு. பலராமன் அவர்கள் வந்து சொன்னார்கள். இந்த மன்றம் சிறப்பாகப் பணியாற்ற சீனியர் மெம்பராக இருக்கக்கூடிய திரு. முனு ஆதி போன்றவர்கள் பேரவைத் தலைவருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி : தாங்கள் சொல்கிறபோது கோரம் இல்லை. இப்போதுதான் இருக்கிறது.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : காகித ஆலை, ரயான் தொழிற்சாலைக்கு காடுகள் மிக மிக முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. நீலகிரி தைலமரங்களையும் கற்பூர மரங்களையும், மூங்கில் மரங்களையும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து காகித ஆலையை அதிகமாக அமைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் இத்துறையில் பணி புரிகிற பலதரப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளிக்கின்ற முறையில் புது முயற்சிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். பாரஸ்ட்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

ரேஞ்சு ஆபீசர் பதவிகளை இன்னமும் கெஜுடெட் ஆக்காமல் இருக்கிறார்கள். தாசில்தார், இன்ஸ்பெக்டர் தகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை கெஜுடெட் ஆக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும். ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்கள் நல்லமுறையில் வளர்க்கப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சந்தன மரங்கள் திருட்டுப்போவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். சந்தன மரங்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக இருப்பதையும் சொன்னார்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சந்தன மரங்களை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சந்தன மரங்கள் திருட்டுப்போவதைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தால், அவர்களுக்கு அளிக்கின்ற பரிசு மிகக் குறைந்ததாக இருக்கிறது. ரூ. 10, ரூ. 20 என்ற அளவிலே அந்தப் பரிசுத் தொகை இருக்கிறது. அதை மாற்றி, ஊழியர்கள் உற்சாகமாகத் திருட்டுக்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, அவர்கள் கண்டுபிடித்த பொருள்களின் மதிப்பில் 10 சதவீதம் அல்லது 5 சதவீதம் அவர்களுக்குப் பரிசாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடி முக்கிய இடம் பெறுவது இந்த வனத்துறையாகும். வனத்தில் காப்பி, டீ போன்றவைகளைப் பயிரிடுவதைப் போல் நெல், கேழ்வரகுப் போன்றவைகளைப் பயிரிட வன இலாகா தன்னை விரிவு படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஊருக்கு அடுத்தாற்போல், உடுகத்தாருக்குப் பக்கத்திலே 5, 6 தரைக் காடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை உழுது சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை வன இலாகா பயன்படுத்துவதற்கு இலகுவான நிலங்களாக மாற்றவேண்டும். அல்லது, கேட்பவர்களுக்கு லாங் லீசுக்கு அளிக்கவேண்டும். அல்லது நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காடு வளர்ச்சி பயிற்சி, வன இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் அளிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதை விவசாயக் குடும்பங்களுக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் அளிக்கக்கூடியதாக விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பாரஸ்டு வாட்சர்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு வேலைகள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும். அதோடு அவர்களுக்குப் பென்ஷன் போன்றவைகளையும் கொடுக்க வேண்டும். கார்டுகளுக்குக் கொடுப்பதுபோல் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கங்கு, வன இலாகாவிலே இருக்கிறவர்கள் தங்குவதற்கு மேலும் குவார்ட்டர்ஸ் கட்டி, அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாக அதிகாரிகள் போன்றவர்கள் முக்கியமான

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

பொறுப்பேற்றிருக்கிறவர்கள் அவர்களுக்கு இந்த வசதியை உடனடியாக அளிக்கவேண்டும்.

ஒரிசா மாநிலத்தில் மைனா பறவையைப் பிடித்து, அமெரிக்க நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து, ஒரு மைனாவிற்கு ரூ. 40 வீதம் அந்நியச் செலாவணி பெறுகிறார்கள். இங்கு மைனாக்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இவற்றையும் பிடித்து, அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி ஆராயவேண்டும். அதன்மூலம் அந்நியச் செலாவணிகிடைக்கும்.

இந்த வன இலாகா மேலும் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இந்தியாவில், குறிப்பாக இந்த இலாக்காவில் வேலைக்கு குறைவான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளை எண்ணிப் பார்க்கும் போது, இது மிகக் குறைவு என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று.....(மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகா சம்பந்தமாக, காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைத்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களின் உரையில், கழிந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு காட்டு இலாகாவில் வருவாய் குறைவு என்று எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார். இந்த வருவாய் குறைவதற்கான காரியக்காரணங்களையும் கூட எடுத்துக் கூறியிருப்பார்களானால் அந்தக் குறைவு சரியா இல்லையா என்பதை ஆராய்வதற்கு வழி இருந்திருக்கும். ஆனால், இன்றிருக்கிற நிலைமையில் ஆண்டுதோறும் காட்டு இலாகாவில் வருவாய் கூடுவதற்குப் பதிலாக, குறைகிறது என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் தங்களுடைய ஜனநாயகக் கடமையை ஆற்ற இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே அ. தி. மு. க-வைச் சேர்ந்த ஒருவரும் இல்லை. அவர்கள் வெளி நடப்பு செய்து விட்டார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இந்த அவையிலே விவாதத்திலே கலந்துகொள்வது அவர்களுடைய உரிமை. ஆகவே, இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஆண்டுதோறும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. குறிப்பாக, காட்டிலிருந்து கிடைக்கின்ற பொருள், தொழிலுக்கான மரங்கள், விறகு, உரம் போன்ற சாதனங்களின் விலை அதிகமாக

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஏறிக்கொண்டே போகின்ற சூழ்நிலையில் ஏன் இந்த வன இலாகாவில் இந்த அளவில் வருவாய் குறைந்து காண்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த வருவாய் குறைவதற்கான காரணம் நமது நிர்வாகத்தில் சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று இத் தருணத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலியில் கார்டமம் பயிர் செய்ய நிலத்தைக் குத்தகைக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் குத்தகை ஏற்பாட்டில் கூட அரசாங்கத் திற்குச் சேரவேண்டிய குத்தகைப் பணம் ஒழுங்கான முறையில் கொடுக்கப் படவில்லையென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். நாம் ஆக்ஷனில் கொடுத்திருக்கின்ற நிலம் ஒன்று. ஆனால் அவர்கள் பயிரிடுகின்ற நிலம் வேறொன்றாக இருக்கிறது. பயிரிடுகின்ற நிலத்தைப் பார்க்கும்போது நாம் எந்த நிலத்தை ஆக்ஷனில் விட்டோமோ அதற்கு மேலாக 10 மடங்கு தொகை கொடுக்கக்கூடிய நிலம் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அதற்கான தொகையை அவர்களிடத்திலே வாங்குவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பேப்பர் மில்லுக்குத் தேவைப்படுகின்ற ஈட்டா, பூரி போன்ற சாதனங்களுக்குக்கூட நாம் வசூலிக்கின்ற ரேட் மிகவும் குறைவு என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த ரேட்டுகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டன. ஆக, அவற்றையும் மாற்றியமைத்தால் நம் வருவாய் கூடும் என்பதனையும் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மெட்ராஸ் ஷிப்போர்ட் சரட்டுகளின் விலையும் கூடக் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பலர் இங்கு கூறினார்கள், அதிகமாக சந்தன மரங்கள் திருட்டுப் போகின்றன என்று. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் அன்று வன இலாகா அமைச்சராக இருந்த காலஞ்சென்ற அமைச்சரவர்கள், பல கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சந்தன மரங்கள் திருட்டுப் போயிருக்கின்றன. திருட்டுப் போனது குறித்து அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். எத்தனையோ வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சந்தன மரங்கள் திருட்டுப் போயிருக்கின்றன. அந்த விவரங்களையும் அமைச்சர் அவர்கள் தந்தால் நலமாக இருக்கும்.

எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பள்ளக்குளம் விவகாரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு 900 ஏக்கர் நிலத்தை தனியார் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலம், அரசாங்கச் சார்பில் பல கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள மரங்கள் அங்கு இருந்தன. ஆனால், இன்றைய தினம் அந்த மரங்கள் ஒன்றும் அங்கு காணப்படவில்லை. அரசாங்கம்

[1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஸ்டாக்கில் வைத்திருக்கும் மரங்கள் கூட அங்கு இல்லை. இன்னும் அரசாங்கத்தின் பொசுஷனில் தான் அந்த நிலம் இருக்கிறது. ஆதலால், வழக்கு இருந்தாலும் கூட, கோர்ட்டு “ஸ்டேட்டஸ் குவோ மெயின்ட்டெய்ன்” பண்ணுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அந்த பொருள்கள்கூட அரசாங்கத்தின் பொசுஷனில்தான் இருக்க வேண்டும். அந்தப் பெரிய மரங்கள் அத்தனையும் அங்கே இருக்க வேண்டும். நாம் ஸ்டாக்கில் வைத்திருந்த மரங்கள், 900 ஏக்கரில் ரூ. 4 கோடி மரங்கள் அங்கே இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிற ரப்பர் தோட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கழிந்த முறை இந்த மன்றத்தில் அந்த மானியம் விவாதத்திற்கு வந்தபொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் எடுத்துக்கூறிய காரியங்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுதிருந்த கன்சர்வேட்டரை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறினேன். அவரை மாற்றியதன் காரணமாக, இன்று மிகவும் நிம்மதியாக, தொழிலாளிகளுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையே நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். இன்றையதினம் செயலாற்றுகின்ற கன்சர்வேட்டர் நல்ல முறையில் செயல்படுகிறார்கள். ஆக, தொழிலாளிகளுக்கும் நல்ல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இத்தருணத்தில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில குறைகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ரப்பர் தோட்டமானது, அதில் பயிற்சி பெற்ற நிர்வாகிகளால் மேற்பார்வை யிடவேண்டிய ஒன்று. இன்றிருக்கிற கன்சர்வேட்டர் மலேசியாவுக்குச் சென்று இதற்கான பயிற்சி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர் கீழே ஏறத்தாழ 100 ரேஞ்சு ஆபீசர்கள் அங்கே பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களில் பலர் இந்தத் துறையிலே தேர்ச்சி இல்லாதவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினாலே பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. இந்தத் துறையிலே ரேஞ்சு ஆபீசர்கள் அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். 100 ஏக்கருக்கு ஒரு ரேஞ்சு ஆபீசர் என்று சொன்னால் இன்றைக்குப் பதினாயிரம் ஏக்கருக்குமேல் பயிர் செய்கிறோம். அவற்றிற்கெல்லாம் 100 ரேஞ்சு ஆபீசர்கள் தேவையில்லை. ரேஞ்சு ஆபீசர்களுக்குப் பதில் அனுப்பவும் வாய்ந்த பீல்டு ஆபீசர்களை நியமித்தால் அல்லது வேறு ஒருவரை நியமித்தால் அதிக லாபம் வரும் என்று நினைக்கிறேன். ரேஞ்சு ஆபீசர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கு என்று மாதாமாதம் 400 ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று செலவழித்து அவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்காக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் கூறியபடி, 100 ஏக்கருக்கு ஒருவர் என்று நியமித்தால் செலவு குறைந்துவிடும். அதன்மூலம் லாபம் அதிகமாக வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ரப்பர் தோட்டங்களை இப்பொழுது விஸ்தரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் வரையில் விஸ்தரிப்பதாக இருக்கிறோம். எனவே, இதற்காக ஒரு தனிக் கார்ப்பரேஷனை அமைத்து அதன் நிர்வாகத் தின்கீழ் கொண்டுவந்தால் இன்னும் நல்ல முறையிலே செயல்படும். இப்பொழுது அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சின்கோனா இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரு அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பித்திருப்பதைப்போல ரப்பர் பிளான்டேஷன்ஸ் பொறுத்தவரையிலே ஒரு அறிக்கை வைத்திருந்தால் தோட்டங்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன, முடக்கப்பட்ட முதலீடு எவ்வளவு, அன்றாடம் எவ்வளவு செலவு ஆகிறது, தொழிலாளர்களின் நிலை எப்படி இருக்கிறது, வருவாய் எவ்வளவு லாபம் என்ன என்பதையெல்லாம் அறிந்து மேலும் நல்ல முறையிலே செயலாற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். எனவே, இந்த நிலைமையிலே அடுத்த ஆண்டாவது அப்படிப்பட்ட அறிக்கையை இங்கே வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் ஓரளவிற்கு ஊதியத்தைக் கூட்டிக்கொடுத்திருந்தாலும்கூட அந்தப் பகுதியிலே உள்ள தனியார் தோட்டங்களிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஊதியம் இவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். சட்டதிட்டங்களுக்குப்பட்டு, அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகிற நிலைமை இங்கே இருப்பதால் அதன் காரணமாக மற்றத் தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கத் தோட்டங்களிலே ஊதியம் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிற காரணத்தினாலே தனியார் தோட்டங்களிலேயும் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியத்தை தனியார் முதலாளிகள் குறைப்பதற்கு வழி ஏற்பட்டு விடுகிறது. தனியார் தோட்டத்திலே எந்த அளவுக்கு ஊதியம் வாங்குகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு ஊதியத்தை அரசாங்கத் தோட்டத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும்.

போனஸ் பிரச்சனை நீண்ட நாட்களாகவே இருந்து வருகிறது. ஆறு ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆனால்தான் போனஸ் உரிமை உண்டு என்று சொன்னாலும் கூட தோட்டம் தொடங்கப்பட்டு அனுபவத்தில் வந்த 6 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேல் ஆகிறது என்று நினைக்கிறேன். எனவே அவர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

அந்தப் பிரதேசத்திலே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரி மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. எனவே, ஒரு ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடன் எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 24]

பிளான்டேஷன்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குள் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அனுமதி கேட்டு அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகளை, அனுமதியை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு முறையிலே—நீர்த்தேக்கங்களில் மண் சேர்ந்து விடுவதால் தண்ணீர் தேங்கலில்லை—கோதையாறு பெருஞ்சாணியிலே மண் தூர்ந்து போய்விட்ட காரணத்தினாலே அதிக அளவிற்கு நீர்ப் பிடிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லோயர் கோதையாற்றிலிருந்து அப்பர் கோதையாறு வழியாக மாஞ்சேரலைக்கு சாலையமைப்பதற்குத் திட்டம் இருந்தது. அதையும் உடனே கவனிக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறையானது லாபம் தரக்கூடிய துறை என்பது இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. வட்டி கொடுத்தது போக 4 லட்சம் ரூபாய் லாபம் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அயல்நாட்டுச் செலாவணி இந்த வருடத்திற்கும் வருகிற வருடத்திற்கும் சேர்ந்து 84 லட்சம் ரூபாய் வரும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இலாகா இன்னும் நல்ல முறையிலே நடத்திச் செல்லப்படவில்லை ஆலோசனைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொத்தக் காடுகள் 16 சதவீதம் நம்முடைய மொத்த பரப்பளவிலே இருந்தாலும்கூட அந்த 16 சதவீதத்திலேகூட தனியார் காடுகள் விட்டு வைக்கப்படவேண்டிய நிலைமை இன்னும் ஏன் இருக்கிறது என்ற கேள்வியை நான் கிளப்புகிறேன்.

தனியார் காடுகள் ஆங்காங்கு இருப்பதன் காரணமாக சர்க்கார் காடுகளுக்குத்தான் ஆபத்து வரக்கூடிய அளவுக்கு தனியார் காடுகள் ஒரு தளமாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நான் முதன் முதலாக வலியுறுத்திச் சொல்வது தனியார் காடுகளையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டும்; அதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வதன்மூலம் அது காட்டு வளத்திற்கும் பயன் தரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி உடனடியாகச் செய்ய முடியாவிட்டாலும்கூட பாரஸ்ட் சட்டப்படி அவற்றை எல்லாம் சர்க்கார் கட்டாய குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்படியாவது இந்தக் காடுகள் பூராவும் தனியார் கையில் இல்லாமல் சர்க்காரிடத்திலே இருந்தால்தான் திட்டமிட்ட முறையிலே காட்டு வளத்தை பெருக்கமுடியும்; காட்டு விளைபொருட்களை பெரிய அளவுக்கு ஈட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியும். சமீபத்திலே கேரளாவிலே தனியார் காடுகளை வெல்லாம் தேசியமயமாக்கியிருக்கிறார்கள். தேசியமயமாக்குவதில் முனைந்திருக்கிற நாம்—இந்தச் சிறு விஷயத்திற்கு அதிகப் பணம் செலவு கிடையாது—சீக்கிரமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு நம்முடைய காடுகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

கிட்டத்தட்ட 17 ஆயிரம் சதுர கிலோ மீட்டர் காடுகளிலே வகைவகையான விருட்சங்கள், தேக்கு விருட்சங்கள், இன்னும் பல்வேறு வகையான பொருள்கள், இன்னும் பல விளைபொருட்களை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிற நேரத்திலே திட்டமிட்ட விதத்திலே அவற்றையெல்லாம் எக்ஸ்ப்ளாய்ட் பண்ணுவதற்கு தீவிரமான திட்டம்போடவேண்டும். உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் தேக்கு மரங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ராஜ்யத்திலே தனியாருக்கு காண்ட்ராக்ட் விடாமல் சர்க்காரிலே வன இலாகாவிலே ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி இயந்திரங்களை வாங்கி அபிவிருத்தி செய்து சர்க்காருக்குக் கட்டடங்கள் கட்டக்கூடியதற்குத் தேவையான மரங்களை அறுத்து சப்ளை செய்வதன்மூலம் தனியார் கொள்ளையடிப்பதைத் தடுக்க முடியும்.

மலிவான விலையிலே கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்ற முறையிலே தேக்கு மரங்களை வெட்டி நல்ல முறையிலே சைஸ் செய்து அறுத்து அவற்றை சப்ளை செய்யலாம். இதன்மூலம் குறைந்த மூலதனத்திலே அதிகமான லாபம் பெறக்கூடிய நிலைமை உருவாகும். இப்பொழுது கார்ப்பென்ட்ரி நடத்துகிறோம். பிள்ளைகளுக்கு தச்சு வேலை சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம். அதற்காக மரம் அறுக்கிற இயந்திரங்களை நிறுவியிருக்கிறோம். அவற்றின் மூலம் சர்க்காருக்குத் தேவையான ஆயிரக்கணக்கான மரங்களை நல்ல முறையிலே அறுத்து சைஸ் செய்து ஏன் சப்ளை செய்யக்கூடாது. சம்பிரதாயமான முறையிலே அந்தக் காலத்திலிருந்த போக்கையே இந்தக் காலத்திலேயும் கடைப்பிடிப்பது நல்லதல்ல. புதிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு அயல்நாட்டு செலாவணி சம்பாதித்துக் கொடுக்க முற்
கூடிய சந்தனத்தைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். இன்றைக்கு பகல்
அயல்நாட்டுச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய 11-30
நிலையிலே சந்தனம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆளும் கட்சியா
னாலும் சரி, எதிர்க்கட்சிகளும் சரி, திருடு போகிறது என்று சொன்னால்
தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. இது தொடர்ந்து வரக்கூடிய
விஷயமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி விசேஷ கவனம் செலுத்த
வேண்டும். இது ஊழல் காரணமாகத்தான் போகிறதே தவிர, யாரோ
வந்து தெரியாமல் வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லாமல்,
இதற்கு மேலும் இடம் கொடுக்காத வகையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட
வேண்டும்.

இந்த சந்தனக்கட்டை, சந்தனத் தைலம் எல்லாவற்றிற்கும் உலகத்தில்
எல்லா நாடுகளிலும் கிராக்கி இருக்கிறது. இருக்கும் சந்தனம் பூராவும்
பயன்தரத்தக்க வகையில் மிகவும் கூர்மையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்
கொள்ள சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். மேலும், விளக்கிக்கொண்டுபோக நான் விரும்பவில்லை.
இது நடக்கிறது. நடந்துகொண்டே வருகிறது.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

நான் ஊட்டிக்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில், இந்த வன இலாகா சாமான்களைப் பார்த்தேன். ரொம்ப அருமையான பொருள்கள். ஆனால், அவை மிகக் குறைந்த அளவுக்குத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டாக் ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. இயந்திரங்களை வரவழைத்து இவைகளையெல்லாம் அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டு நல்ல முறையிலே செய்தால் நல்லது. இந்த ரெசின் ஆப் ஜிஞ்சர் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது மிக உயர்ந்த ரகமான மருந்துகள் விளைவிக்கப் படுகின்றன. இவைகளை இன்னும் அதிக மூலதனம் போட்டு வன இலாகாவின் மூலமாகவே தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி உற்பத்தி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். வெளிநாட்டுச் செலாவணிக்குச் சந்தனம் அதிக அளவில் தேவை என்ற நிலையில் ஏதோ ஒரு சாம்பிள் மாதிரி யாகத்தான் இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இயற்கைச் செல்வம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவில் ஒரு சிறிய மூலதனம் போட்டால் பெரிய அளவுக்கு அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கும். மேலும், அதிக லாபம் வருகிறது. 88 லட்சம் ரூபாய் அந்நியச் செலாவணி வருகிறது. இவற்றையெல்லாம் பெரிய அளவில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரமும் பணமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தேனை எடுத்துக்கொண்டால், அது மிக விலை மதிப்புள்ள மருந்தாகவும் உணவாகவும் கருதப்படுகிறது. 16 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் பரப்பில் இருக்கக் கூடிய நிலங்களிலும், பல்வேறு பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய தேன்கூடுகளிலிருந்து சேகரிக்கக்கூடிய தேன் அவ்வளவு சுத்தமாக இருப்பதில்லை. ஏனென்றால், சாதாரணமாக தேன்கூட்டை அவர்கள் கையாலேயே எடுத்துப் பிழிந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அது அவ்வளவு ஆரோக்கியமானது அல்ல. நவீன முறையிலே கொண்டுவந்தால், இதைத் திட்டமிட்ட வகையிலே இந்தத் தேன் எடுப்பதை ஒழுங்குபடுத்துவது, நல்ல முறையிலே செய்வது என்று இருக்கக்கூடிய அடிப்படையிலேயே பெரிய அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். இதில் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது.

அடுத்தபடியாக, மிளகு—நீலகிரி மலையிலேயும், குற்றாலத்திலேயும் சரி நல்ல மிளகு கிடைக்கிறது. கேரளாவிலிருந்து இன்றைக்கு வெளிநாட்டு செலாவணி இந்த மிளகுக்கு இருக்கும்போது இந்தப் பிரதேசத்திலே மட்டும் அந்நியச் செலாவணி ஏற்படக்கூடிய வகையிலே ஏன் அதை அதிக அபிவிருத்தி செய்யமுடியவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீலகிரியிலே விற்கப்படும் மிளகு உயர்ந்த முறையிலே இருக்கிறது. ஆனால், கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தால் நாம் முன்னேற முடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி

அது மாத்திரம் அல்ல. இந்தக் காட்டு மிருகங்களைப் பாதுகாக்கக் கூடிய விஷயத்திலே நான் சொல்வது என்னவென்றால் இன்றைக்கு நம்மிடையே இருக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த மிருகங்கள் எல்லாம் கொண்டு குவிக்கப்படுகின்றன; சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றன. அவ்வாறு செய்வதை எல்லா இடத்திலும் ஏன் சட்ட விரோதம் ஆக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். நான் கூறக்கூடியது என்னவென்றால் இவற்றுக்கெல்லாம் ஒரு புரொஹிபிஷன் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் மிச்சம் இருக்கக் கூடிய மிருகங்களைப் பாதுகாக்க முடியும்.

இது சம்பந்தமாக, முதுமலைக்காடு என்று ஒருசில குறிப்பிட்ட இடங்களில் மாத்திரம் பாதுகாத்தால் போதாது. சில இடங்களில் திருட்டுத் தனமாக மிருகங்களை வேட்டையாடுகிறார்கள். போய் மிருகங்களைக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். கேட்டால் ஏலம் போட்டு, அதில் எடுத்துக் கொண்டு வந்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த இனங்களைப் பாதுகாக்க, இவையெல்லாம் திட்டவாட்டமாகத் தடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் காட்டு நிலங்களை நிலமற்றவர்களுக்கு பட்டா போட்டுக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதிலே ரொம்பக் கஞ்சத்தனம் காட்டுகிறார்கள். ஒரு பக்கத்திலே காடு கொள்ளை போகிறது. இன்னொரு பக்கத்திலே நிலங்களில் புழுந்தவர்களை ஜெயிலிலே போடுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடந்திருக்கும் விஷயங்களைப் பாராட்டுகிறேன். நான் சொல்லியுள்ள விஷயங்களைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இவ்வளவு நேரம் பொறுமையாகக் கேட்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காட்டிலாகா மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குப் பார்க்கும்போது காட்டிலாகா நமக்கு அதிக வருமானத்தைத் தரக் கூடிய இலாகா என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு 21 ஆயிரம் சதுர கிலோ மீட்டர் காட்டு நிலம் நமக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை முழுமையாக நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டோமேயானால் பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் நிச்சயமாக வருவாய் தரும் என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. மொத்த நிலப் பரப்பிலே 30 சதவிகிதம் காடு இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையிருந்த போதிலும் கூட, நமக்கு மிகக் குறைவான, 16 சதவிகிதம் தானே இருக்கிறது என்பது பற்றி நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. இந்த 16 சதவிகிதம் பரப்பையும் எந்த அளவுக்கு முழுமையாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பார்க்கும்போது இதிலே இன்னும் சரியான முறையிலே பயன் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் நான் கூற முடியும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 மார்ச் 24]

நமக்கு இருக்கக் கூடிய காட்டினுடைய வில்தீரணம், நாம் அதற்காக முதலீடு செய்யக் கூடிய அளவு இவற்றை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் நம்முடைய முதலீடு மிக மிகக் குறைவான ஒன்று என்று நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இந்தக் காட்டிலாகாவிலே எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமான முதலீடு செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வருவாய் கிடைக்கிறது. ஆகையினாலே, வருவாய் தரக்கூடிய முதலீடு செய்ய வேண்டும். இரண்டு கோடி ரூபாய் சொச்சம் நாம் இப்பொழுது மூலதனச் செலவுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த மூலதனம் போதாது. அடுத்த ஆண்டு இதைவிட அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அரசு முன் வர வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

இப்பொழுது பயன் தரத்தக்க வகையிலே மரங்களை வளர்க்க வேண்டும். ரப்பர் வளர்ப்பது போன்ற திட்டங்கள் சொம்ப முக்கியமானவை. இன்றைக்குப் பயன் தரக்கூடியவை. ரப்பர் எந்த அளவுக்கு வெளி நாட்டை எதிர்பாராமல் நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்வது, இதெல்லாம் முதன்மையான திட்டங்கள். இன்னும், தேவையான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. உறுப்பினர் மிக அதிகமான மூலதனம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இது சம்பந்தமாகவெல்லாம் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு தென்னை வளர்ப்புப் பற்றிக் கூறி இருந்தேன். இந்த ஆண்டு அதைப் பற்றி எந்தவிதமானக் குறிப்பும் இல்லை. நாமும் அந்நிய நாட்டிலிருந்து நிறைய கொப்பரையை இறக்குமதி செய்கிறோம். தென்னையை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வது அந்நியச் செலாவணியை மீத்துக் கொடுக்கும். ரப்பர், முந்திரி இவைகளைவிட தென்னை அதிக வருவாய் தரத்தக்கது.

முந்திரியிலும் இன்னும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கடலூரில் தனியார் ஒருவர் முந்திரித் தோட்டத்தில் ஆராய்ச்சி செய்து எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கவனம் செலுத்தினார். ஒரு ஏக்கருக்கு முக்கால் டன்னுக்கு மேலாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பது அவருடைய ஆராய்ச்சியின் பலனாகக் கண்ட முடிவு. இருக்கும் முந்திரித் தோட்டத்தில் அந்த அளவுக்குப் பெரிதாகச் செய்ய முடியா விட்டாலும் ஆயிரம் ஏக்கரை எடுத்துக் கொண்டு அதிகப்படியான 'ஈஸ்டர்' கிடைக்க அதற்கான முறைகளைக் கையாண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

காடு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் மரமே வளர்க்க லாயக்கில்லாத நிலை இருக்கிறது. எந்தக் காலத்திலும் அதிலே மரங்களை வளர்க்க முடியாது. அந்த மாதிரி இடங்களை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும். காட்டின் வில்தீரணம் குறைகிறது என்று பார்க்கக்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கூடாது. அந்த நிலங்களை எல்லாம் ஒதுக்கி நிலப்பசியைத் தீர்க்க வேண்டும். அப்படி 50,000 ஏக்கர் நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, முடிந்ததுவிட்டதா, முடியவில்லையா என்பது தெரியவில்லை.

நீலகிரியின் கூடலூர் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு அச்சம் ஏற்படும் சம்பவம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அரசு அங்குள்ள விவசாயிகளிடத்தில் பரிவுணர்ச்சி காட்டி, 1971-ஆம் ஆண்டு அரசு உத்தரவுக் கிணங்க நிலங்களை வழங்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிறு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பக்கத்தில் யூகலிப்டஸ் மரத்தை வைத்துவிடுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் சாகுபடி செய்யக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. யூகலிப்டசை ஒரு பக்கமாக விவசாயத்திற்குத் தொந்தரவு இல்லாத வகையில் வளர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, சின்கோனா துறை, காட்டுவளத் துறை ஆகியவற்றின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் மாண்புமிகு தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கலந்துகொண்டு நல்ல கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் பேசுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் காட்டு வளத்தை நன்றாகக் கண்காணித்து பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல அறிவுரையை எடுத்துச் சொன்ன அதே சமயத்தில் காட்டு இலாகா நிலங்களை, வேளாண்மைக்கு உகந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லி வருகிறார்கள்.

அதை உத்தேசித்துத்தான் சென்ற ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உகந்த நிலங்களை நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு விவசாயத்திற்குத் தர வேண்டுமென்று எண்ணி 50,000 ஏக்கர் நிலங்களை ஏழைகளுக்கு வழங்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இதே நிலையில் இப்படி தமிழ் நாட்டு அரசு ஏழைகளுக்கு உகந்த நிலங்களை காட்டு இலாகாவில் இருந்து எடுத்துக் கொடுக்கிற செய்தியைப் பல பேரும் பார்த்துக் கொண்டு தான் வருகிறார்கள். இது மத்திய அரசின் கவனத்திற்கும் வந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதை யொட்டி மத்திய சர்க்கார் ஒரு தாக்கீதை தமிழ் நாடு அரசுக்கு எழுதியுள்ளது. மத்திய சர்க்காரில் திட்ட அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் முழுவதும் வாசிக்காவிட்டாலும் இரண்டொரு வாக்கியங்களை வாசிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

“While the forests area in the country is already less than that laid down in the National Forests Policy, further deforestation for agriculture can be viewed with alarm”, என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1973 மார்ச் 24]

ஆகவே, காட்டு இலாகா நிலங்களை வேறு வேறு பணிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதிலே சற்றுக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நாம் மனத்தில் எண்ணி இருக்கும் கருத்துக்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக, பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு மழை வளம் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் மலைப் பகுதிகள் அழிக்கப்பட்டுவிடுவதுதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதிகளில் பல்வேறு நீர் நிலையங்களைக் கட்டி விட்டதன் காரணமாக சரணாலயங்களில் மிருகங்கள் இருக்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஓரளவு அது உண்மையும் கூட.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் குந்தாவில் ஆறு, ஏழு மின்சாரத் திட்டங்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோதையாறு மின்சாரத் திட்டம் இப்படி பல்வேறு திட்டங்களை மலைப் பகுதியில் கட்டியதன் விளைவாகத்தான் இந்த நிலை. ஓரளவுக்கு இந்த மின்சாரத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய தன் காரணமாகத்தான் தொழில் அபிவிருத்திக்கு முக்கியமான மின்சாரத் தேவையை நம்மால் பூர்த்தி செய்ய முடிகிறது.

மலைப் பகுதியில் இந்த மாதிரித் திட்டங்களை ஏற்படுத்த, ஏற்படுத்த, புதிய ஊர்கள் ஏற்பட்டு மனித சஞ்சாரம் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் நமது மலைப் பகுதியில் உள்ள மிருகங்கள் எல்லாம் அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்றுவிடுகின்றன என்பது ஓரளவு உண்மைதான்.

அதை மனத்தில் கொண்டுதான் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனைப்படி மூன்று மாநிலங்களை இணைத்து வன விலங்கு சரணாலயம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. திட்டம் 11 கோடி ரூபாய் செலவில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கேரளா பகுதியிலுள்ள வயநாடு சரணாலயம், மைசூரிலுள்ள பந்திப்பூர் சரணாலயம், தமிழ்நாட்டிலுள்ள முதுமலை சரணாலயம் ஆகிய மூன்றையும் இணைத்து தேசிய சரணாலயமாக அமைக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து அதன் மூலம் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் நிதி பெறவேண்டுமென்ற தமிழ்நாடு அரசின் ஆலோசனையை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு இப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் காட்டிலாகா மூலமாக, அதிலே கிடைக்கின்ற உப பொருள்கள், ரா-மெட்லரியல்ஸ்—கொண்டு பல்வேறு தொழில்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல் காகிதத் தொழிற்சாலை, ரயான் தொழிற்சாலை, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை, தீக்குச்சித் தொழிற்சாலை ஆகியவை எல்லாம் நடைபெற்றுவருகின்றன. அதற்காக வன இலாகா மூலமாக அவர்களுக்கு வேண்டிய மரங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

அதுமட்டுமல்லாமல் விறகுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையான அளவுக்கு மலைப் பகுதியில் எந்தெந்த இடங்களில் எவ்வளவு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மரங்களைக் களைய வேண்டுமென்று முடிவு செய்து கூப்புகளுக்கு விடுவதன் மூலம் விறகை எரிப்பாருளாக மக்கள் ஓரளவு பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். ஓரளவு மலைவனப் பகுதியைக் குறைக்காமல் இருக்க நாட்டுப் பகுதியில், தரை மட்டத்தில் ஆற்றுப் பகுதியில், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சதுப்பு நிலங்களில் எல்லாம் சவுக்கு மரம் பயிரிடுவதன் மூலமாக விறகுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யமுடிகிறது.

சவுக்கு மரத்தைக்கூட புதிய முறையில் மூங்கிலுக்குப் பதிலாக காகிதத் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று சமீபத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுடைய தொழிற்சாலைக்கு மிகவும் குறைந்த விலையில் கொடுப்பது நியாயமா? அப்படிக் கொடுக்கத் தேவையில்லை. தொகையை உயர்த்தவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பொதுவாக, இதை மனத்தில் கொண்டுதான் இந்த ஆண்டு நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் யோசனைப்படி சின்கோன இலாகாவையும், காட்டு இலாகாவையும் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து நாமே தொழில் மயமாக்க திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக சின்கோன கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சமீபத்தில் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல், இன்று பாரஸ்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒரு கார்ப்பரேஷனை ஏற்பாடு செய்வதற்கு ஆராய்ச்சி செய்வேண்டும் அல்லது யோசித்து ஒரு திட்டம் தரவேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். அது வெற்றி பெறுமானால் பாரஸ்ட்டுக்கும் சின்கோன போன்று ஒரு தனி கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்படுமானால் அதன் மூலம் பல்வேறு நிதி நிறுவனங்களில் இருந்து பணம் பெற்று நல்ல தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கக் கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படும். இன்று தரை மட்டத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் முந்திரி சாகுபடி செய்கிறோம். சவுக்கு சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இவற்றை தொழிற்சாலைகளுக்கு உகந்த அளவிற்கு மரங்களாக வளர்க்கும் முறையில் மாற்றவேண்டிய ஒரு கட்டம் வந்துதான் பாரஸ்ட் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நிலைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். காட்டு இலாகா மூலம் தொழில்கள் வளரும் அளவிற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை அதனால் ஏற்படும் என்றும் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். காட்டு இலாகா தொழிற்சாலைகளை அதிகத் தீவிரமாக ஏற்படுத்தமுடியும் என்று தீவிரக் கருத்து பேசுவதில் முழுமையிலும் உண்மை இல்லை என்பதை உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். காட்டு இலாகா மூலம் இருக்கிற நிலங்களைப் பாதுகாப்பது. இருக்கக் கூடிய நிலங்களில் அதிக மரங்களை வளர்ப்பது என்பது நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல உலக நாடுகள் எல்லாம் அந்த ஒரு தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு எல்லா நாடுகளிலும் அதைச் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்னேறியிருக்கிற தொழில்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1973 மார்ச் 24]

மயமான நாடுகளில் கூட காடுகளை எந்த அளவிற்குப் பராமரிக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும். யூ.எஸ்.ஏ.யில் 33 சதவீதம் காடுகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து வருகிறார்கள். கனடாவில் 44 சதவீதம் காடுகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து வருகிறார்கள். பின்லந்தில் 64 சதவீதம் காடுகளை நல்ல முறையில் பராமரித்து வருகிறார்கள். யூ. எஸ். எஸ். ஆர்.-ல் 40 சதவீதம், மலேஷியாவில் 75 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. ஜப்பானில் கூட அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நாட்டில் கூட 68 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. அந்தந்த நாடுகளில் காடுகளை அழிக்காமல் மலைப்பகுதிகளை வளர்க்கும் ஒரு சூழ்நிலை உள்ளது. இந்திய நாட்டில் குறைந்தது மூன்றில் ஒரு பங்கு காட்டு நிலங்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது நம் தமிழகத்தில் மட்டும் 16 சதவீதம்தான் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்வோம்.

ஆகவே, காட்டு நிலங்களை வளப்படுத்துவதில் நாம் எல்லோரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான பின்தங்கிய கருத்தும் இல்லை.

இன்று காடுகள் பல இடங்களில் அழிக்கப்படுகின்றன என்று பல இடங்களில் பல குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படிச் செய்பவர்களைப் பிடித்துத் தருபவர்களுக்கு அல்லது துப்பு தருகிறவர்களுக்குக் கெல்லாம் இன்று பரிசுகள் கொடுத்திருக்கிறோம். அது போதாது என்று இங்கு பேசிய வேலூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. திருவேங்கடம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

காடுகளில், வனங்களில் நடைபெறுகிற திருட்டுக்களுக்கு அதுபற்றி துப்பு தந்தால் அதற்குத் தகுந்த சன்மானம் அளிக்கும் அளவில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், சென்ற ஆண்டுகூட நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு பிரச்சினையைக் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பள்ளகுளம் எஸ்டேட்டில் உள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான மரங்களை வெட்டிச் செல்கிறார்கள். அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எடுக்கப் பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் பற்றி நான் ஓரளவிற்கு, நேரம் இல்லாத காரணத்தால், இரண்டொரு வார்த்தைகளில் கூற விரும்புகிறேன். அதை வெட்டக்கூடாது என்பதற்காக தடை விதிக்கும்படி சப் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கு அவர்களுக்குச் சாதகமாக முடிவாயிற்று. அதைத் தொடர்ந்து வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அங்கும் வழக்கு அவர்களுக்குச் சாதகமாக முடிவுற்றது.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

அதைத் தொடர்ந்து சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. சப்ரீம் கோர்ட்டிலும் கூட அவர்களுக்குச் சாதகமாக முடிவாயிற்று. ஆனால் சப்ரீம் கோர்ட்டிப்பில் வேறு ஏதாவது முறைகள் இருக்கிறதா என்று ஆராயலாம் என்று ஒரு க்ளாஸ் மட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில் இருக்கிற மரங்களை வெட்டி விடக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு ரிஸர்வரை யாவது போட வேண்டுமென்று நம் அரசின் அட்வகேட்-ஜெனரல் அவர்கள் டெல்லியில் வாதாடினார்கள். ரிஸர்வரைப் போடுவதற்கு சப்ரீம் கோர்ட்டு இன்று மறுத்துவிட்டிருக்கிறது. ஆக இப்படி சட்டச் சிக்கல்கள் இருப்பதால் என்ன செய்வது என்பதை யோசித்து அதை ஒரு மாற்று சட்டத்தால் பெறமுடியும் என்று இப்போது அரசு கருதிக் கொண்டிருப்பதால் அந்த மாற்று என்ன என்பதை சபையில் இப்போது சொல்வது நன்றாக இருக்காது என்பதால் இந்த அளவில் அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

சின்கோனா பொறுத்தவரையில் சமீப காலத்தில் வெளிநாடுகளில் அதற்கு மார்க்கெட் கிடைத்துள்ளது. ரஷ்யாவில் இருந்தும் வெஸ்ட் ஜெர்மனியில் இருந்தும் வாங்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில், இரண்டு மாநிலங்களில், மேற்கு வங்காளத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும்தான் அவை பயிராகின்றன. மருந்துப் பொருள்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய பொருள்கள்.

அது மட்டும் அல்ல. ஜெரேனியம், பச்சோலி, வெட்டிவேர் என்ற நம் நாட்டு மருந்துகளுக்குப் பயன்படுபவற்றைப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். வெளிநாடுகளில் இவற்றிற்கு கிராக்கி ஏற்படுமானால் இதில் நமக்கு நல்ல கணிசமான லாபம் கிடைக்கும். இந்த ஆண்டு கூட லாபம்தான் கிடைத்திருக்கிறது.

மூவாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இப்போது நாம் வேலை கொடுத்திருக்கிறோம். ஆக இந்தக் கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதன் மூலம் தனி நிறுவனங்களிடமிருந்து தனி உதவி பெற்று அந்தக் கார்ப்பரேஷனை விஸ்தரிக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் பல நன்மைகள் ஏற்படும்.

இப்போது கூட நம் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேருக்கும் லீட்டு வசதி எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கன்னியாகுமரியில் உள்ள ரப்பர் தோட்டம் பற்றி திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் வாதாடுவார்கள். அங்கு பெரியதொரு ரப்பர் தோட்டம் அமைக்க வேண்டுமென்று சற்று ஆவேசமாகச் சொல்வார்கள். போன தடவை சொன்ன ஒரு காரியத்தை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சற்று குறைத்துக் கொள்கிறேன் என்று என்னிடத்திலேயே சொன்னார்கள்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, தொழிலாளர்கள் மகிழ்ச்சி அடையும் விதத்தில். ஓரளவு அவர்களும் திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1973 மார்ச் 24]

ஏக்கரில் ரப்பர் தோட்டத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசும் உதவி தரும் வகையில் இலங்கையில் இருந்து வரும் அகதிகளுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கும் வகையில் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பத்தாயிரம் ஏக்கரில் ஒரு ரப்பர் தோட்டம் உருவாகுமானால் அந்த மூலதனத்திலிருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய மூலதனமாகும் அது. ஊட்டியில் கூட ஒரு மீ தோட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கை அகதிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தத் தோட்டத்தில் இன்று கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அவர்கள் சம்பளத்தைப் பற்றித்தான் சொல்கிறார்கள். தனியார் தோட்டங்களில் கொடுக்கிற சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். தனியார் தோட்டங்களில் நிலையான சம்பளவிகிதம் என்று கிடையாது. அரசாங்க நிறுவனங்களில் எந்த அளவிற்கு லாபகரமாக நடத்த முடியுமோ, லாபம் வர வர தொழிலாளர்களுக்கு நல்லமுறையில் சம்பள விகிதங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூட உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சின்கோன தோட்டத்தை எடுத்தாலும் அப்படித்தான். ரப்பர் தோட்டத்தை எடுத்தாலும் அப்படித்தான்.

காட்டு இலாகா மரங்களைப் பாதுகாப்பதில் அத்தனை பேர்களும் காவலர்களாக இருந்து ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும். திருட்டுப் போகின்றன என்றால் போன பிறகுதான் சொல்கிறார்கள். அப்படி போன பிறகு சொன்னாலும் பல்வேறு இடங்களில் பெரிய பெரிய வழக்குகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

கேரளாவிலிருந்து சந்தன மரம் திருடப்பட்டு ரெயில்வே வாகன்களில் ஏற்றப்பட்ட போது சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில்தான், தமிழக போலீஸார்தான் வாகனிலுள்ள சந்தனக் கட்டைகளை எல்லாம் பிடித்தார்கள். அந்த அளவிற்கு தமிழ்நாடு போலீஸ் நல்ல கண்காணிப்போடு இருந்து வருகிறது. பிரதான வழக்குகளை எல்லாம் கண்டு பிடித்த போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு காட்டு இலாகா மூலமாகக் கூட சன்மானம் கொடுக்கலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பொது மக்களுக்கும் துப்பு தருகிறவர்களுக்கும் சன்மானம் கொடுக்கலாமா என்பதைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அளவிற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசியவர்களுக்கு நன்றி கூறி, வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருப்பவர்கள் காலப்போக்கில் எல்லாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அவற்றைத் திரும்பப் பெற்று இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1973 மார்ச் 24]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I raised two points. The நணை பகல் first point related to the subsidised rate of Rs. 11 charged for the paper பகல் 12.0 mills while the market rate is 25. The other point is, whether there is any proposal to start a Sandalwood Oil Factory in our State because sandal-wood is being sold at a very low rate price.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : குறைந்த விலைக்கு காகிதத் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும், ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை. தொழிற்சாலை வளரவேண்டுமென்பதற்காக அரசு சலுகை கொடுப்பது நியாயம் என்று சொல்லி சேஷசாயி மில்ஸ்க்கு கொடுத்திருக்கிறோம். முந்திய ஆண்டு 6½ ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது 11 ரூபாய் டன்னுக்கு என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

சந்தனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இன்று ஏற்கனவே மைசூரில் இருக்கும் சந்தனத் தொழிற்சாலைக்கு 2-3 காடுகளில் கிடைக்கும் சந்தனங்கள் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். தனியாகச் சந்தனத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு போதிய அளவு சந்தனக் கட்டைகள் இல்லை. பொதுவான முறையில் இந்தியா முழுமைக்கும் எலம் போட்டுத்தான் கொடுக்கிறோம். அதிலே நல்ல முறையில் 3-ல் ஒரு பங்கு லாபம் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Is that concession given to one paper mill only or to other paper mills also.?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, சேஷசாயி பேப்பர் மில்ஸ்க்கு கொடுத்து இருப்பது மூங்கில் மரங்களுக்குத்தான். மூங்கில் மரங்களை அங்கே பிளாண்டேஷன் முதல் போட்டு வளர்க்கிறோம். சன் பேப்பர் மில்ஸ்க்குக் கொடுத்து இருப்பது ஒரு வித புல். அது தானாகவே வளர்ந்து விடும். யாருக்கும் கொடுக்காவிட்டால் காய்ந்து போய் விடும். அதுவும் சும்மா கொடுப்பது இல்லை. 6½ ரூபாய்க்கு கொடுக்கப்படுகிறது. கேரளாவில் ரூ. 1-க்கு கொடுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 24-க்கு திரு. கு. அ. பொம்மன், திரு. அழகர் சாமி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை அவர்கள் வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திருமப்ப பெறப்பட்டன.

[1973 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 75,74,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 40-க்கு டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. வகாப் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள், அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால், திரும்பப் பெறப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. அழகர்சாமி ஆகியோர் தாங்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவைகள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 40—காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,78,25,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 49-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டதாக கருதப்பட்டது.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—காட்டு வள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,46,64,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர்

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 31,23,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

1973 மார்ச் 24]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்கக் கிராமங்கள் தோறும் சிறு தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 31,23,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி நிலையங்கள் நடைபெறும் இடத்திற்கு வாடகை கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 31,23,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity to increase the wages to the workers employed in Khadi Industry—

“That the allotment of Rs. 31,23,700 under Demand No. 26—Khadi be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் இந்த கொள்கை அறிக்கையில் ஒரே ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். தமிழ் அறிக்கையில் 7-வது பக்கத்தில் கிராமத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பில் “கிராமத் தொழில்கள் பல வற்றின் வளர்ச்சிக்காக”, என்று வரும் வாக்கியத்தில் “வாரியத்தின் கீழ் துறையினைச் சேர்ந்த 226 பிரிவுகளும்” என்று இருப்பதை “266 பிரிவுகளும்” என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மற்ற கொள்கைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன், ஆகவே உங்களுடைய யோசனைகளைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, I thank the Hon. Deputy Speaker for having given me an opportunity to speak a few words about the Khadi and Village Industries.

In the Note prepared by the Khadi and Village Industries Board, it has been clearly stated that there are at present 124 Khadi Production Centres and 170 Khadi Sales Depots. If a few more Khadi Sales Depots are opened, we can promote the sale of Khadi.

Regarding Charkhas, I request that the wages for the workers engaged in that industry and other industries should be increased.

[Thiru. B. Venkataswamy]

[1973 மார்ச் 24]

As regards silk production, only Rs. 65 lakhs worth of silk is produced. I want to point out that there is a large demand for khadi silk in our State. Especially in Hosur, we are producing cocoons. I suggest to the Hon. Minister that he may start a silk reeling and weaving industry so that we can produce more silk and sell it to other countries. There are silk weavers in Hosur and they are actually weaving and selling it. Besides the twisted yarn from the mills is brought by them for weaving purposes. We can give some subsidy to them and thus help the village industry.

Sir, four or five factories have been closed in our State, one of them is at Hosur. I have written a letter to the Hon. Minister and the Head Office at Bombay to review the position. In the factory at Hosur, 40 ladies were working. Their families are suffering. So I request the Hon. Minister to open that factory so that 40 families will be benefited. I also want him to take action against those responsible for closing that factory which is more useful to the people.

I understand that in the Khadi Department there are temporary hands and I request that they should be confirmed in their posts.

It is stated that a detailed survey has been arranged to ascertain the extent of availability of rural traditional artisans. I am very sorry to note that so far no proper survey has been made to find out the resources which can be tapped for improving the economy of the rural areas. I am very happy that at least now the survey is being conducted so that we can increase the standard of living of the people in the rural areas, especially during the agricultural off-season. For example in the dry areas like the Dharmapuri district, the Government can provide facilities for the weaker sections of the community to get gainful employment during the off-season and also produce goods for the community.

In the Dharmapuri district in every house ladies are doing business in 'Agarbathi'. The raw materials for it are being sent to Bangalore. The people there are selling the same thing produced by us. Instead of that, we ourselves can start an industry in Denkanikota so that the people in our State can get very good income.

Regarding potters, cobblers, weavers and other weaker sections of the community, some subsidy should be given to them so that it would act as an incentive for them to increase their income and improve the industries in the rural areas.

1973 மார்ச் 24]

[Thiru. B. Venkataswamy]

This will help the weaker sections of the people in the area and they can make some materials out of the stones and sell them. That way, those people could be helped and the village industry also can be helped.

Lastly, to stabilise rural economy, this rural resource should be fully surveyed and made available to the people. If this is made full of use, we can improve the economy of our State and our country also. Thank you, Sir.

திரு. கா. மு. கதிரவன்: அவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த காதி போட்டு சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச நான் விழைகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த போர்டாரால் பனை மரங்கள் எந்த அளவுக்கு நிர்வாகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுகின்றபோது, இந்த நிர்வாகத்தையும், அமைச்சரவர்களையும் அதற்காக ஒத்துக்கொண்ட முதலமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டி நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏறத்தாழ நம்முடைய தமிழகத்தில் 4 கோடி பனை மரங்கள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 2½ கோடி தொழிலாளர்கள் அந்த பனை மரத்தை நம்பி வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் மது விலக்கு ரத்து செய்யப்படுவதற்கு முன்னால் லைசென்ஸ் முறை என்று ஒன்றை வைத்து, அதனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்கு அல்லலப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இன்றைய தினம் அந்த லைசென்ஸ் முறையை ரத்து செய்ததற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது போக, இந்தத் தொழிலாளர்கள் பனை மரங்களில் ஏறுகிறபோது, அவற்றிலிருந்து கீழே விழுந்தால், அவர்கள் மாண்டு போனால் ஆயிரம் ரூபாய், படுகாயம் அடைந்து இன்னலுற்றால் ரூ. 500, சிறிதளவு காயம் என்றால் ரூ. 100 என்ற அளவுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பதாக இந்த அரசு விடுத்த அறிக்கையைக் கண்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் சார்பாக அரசிற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த பனைமரத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'கற்பக விருட்சம்' என்று சொல்வார்கள். பனை மரத்தை பயிர் செய்யும்போது நாம் தண்ணீர் விடவேண்டியதில்லை; அந்தப் பயிருக்கு உழைப்பு தேவையில்லை. தன்னால் வளர்ந்து, அதே சமயத்தில் அந்த மரத்தின் எந்த உறுப்பும் வீணாகாமல் அவை நமக்காகப் பயன்படுகின்றன. ஆகவே அதற்கு கற்பக விருட்சம் என்று கூறினார்கள். அந்த மரத்திலிருந்து பதனீர் எடுத்து அது ஏழை மக்களுக்கு உணவாகப் பயன்படுவதைப் பார்க்கிறோம். சென்னையில் கூட ஏறத்தாழ 10,000 பதனீர் புட்டிகள் விற்பனையாவதாகத் தெரிகிறது. இவற்றின் மூலமாக தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. பதனீர் அருந்துவது உடலுக்கு நல்ல தெம்பை ஊட்டுவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

[திரு. கா.மு. கதிரவன்]

[1973 மார்ச் 24]

அடுத்து, இந்த பனைமரத்திலிருந்து தும்பு போன்ற பொருட்களை எடுத்து, தூத்துக்குடி துறைமுகத்தின் மூலமாக இன்றைய தினம் 20 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இது அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டுகின்ற ஒரு தொழிலாகும். அதே போன்று பனைமரத்திலிருந்து குருத்தோலையை எடுத்து தொப்பியாக்கி அதை கனடா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றின் மூலமாக ஏறத்தாழ 30 லட்சம் ரூபாய் இந்த நாட்டுக்கு வருமானம் வருகிறதென்றால் அது பெருமைப்படத்தக்கதாகும். மேலும் பிரஷ் போன்றதை தயாரிக்கலாம் என்றும், ஜப்பான் நாட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும், ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 12 லட்சம் பிரஷ் அனுப்பினால் 36 லட்சம் ரூபாய் கொடுப்பதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, அவற்றில் இந்த அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெல்லை மாவட்டத்தில் தென்காசி பகுதியில் மலையடி ஓரமாக தேனீ வளர்க்க ஒரு பெரிய யூனிட் தேவை என்று அரசிற்கு வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். இப்போது தமிழகத்தில் 72 யூனிட்களும், 36 கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ அவைகள் மூலம் 22 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத் தேன் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். வட நாட்டில், பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லி போன்ற நகரங்களுக்கு இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். மேலும் வெளிநாடுகளுக்கும் இந்த தேன் போன்ற பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்ய அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் நெல்லை மாவட்டத்தில் தென்காசி பகுதியில் கத்தாழை நார் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அவற்றைப் பயன்படுத்தி நார் உரிக்கின்ற தொழிலை ஏற்படுத்த கதி போர்டு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் மண்பாண்டம் உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், தேன்பொத்தையில் ஒரு தொழில்கூடத்தை கதிபோர்டு உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் மண்பாண்டம் மட்டுமல்ல, ஜாடிகளும் செய்கிறார்கள். கோரத்தில் ஒரு பகுதியில் விற்பனை ஆகின்ற மண்பாண்டங்கள் எல்லாம் தேன்பொத்தையில் உற்பத்தியாவது தான். இன்னும் இலஞ்சி, சுந்தரபாண்டியபுரம் போன்ற இடங்களிலும் மண்பாண்டங்கள் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் ஆவன செய்திட வேண்டும். கதி போர்டின் விற்பனையைப் பொறுத்த வரையில், ஆண்டுக்காண்டு அதிகமான அளவில் விற்பனை நடந்து வருகிறது. சமீபத்தில் சென்னையில் நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பொருட்காட்சி நடத்தினார்கள். அதை நான் சென்று பார்த்தேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் உற்பத்தி செய்யப் பட்ட பட்டாடைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவை மிக அழகாகவும், திறமையாக நெய்யப்பட்டதாகவும், விலை குறைவாகவும் இருந்ததைக் கண்டு உண்மையிலேயே பூரிப்படைந்தேன். அவற்றை தமிழ்நாட்டில்

வாக்கெடுப்பு

1973 மார்ச் 24]

[திரு. கா. மு. கதிர்வன்]

மேலும் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் தயாரித்து பல்வேறு பகுதிகளுக்கு விற்பனை செய்கிற அளவுக்கு ஆற்றல் படைத்திடும் அளவுக்கு நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கதர் மான்யத்தின் மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கதர் வாரியத்தின் கீழ் நடைபெறக்கூடிய முக்கியமான தொழில்கள் 22 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் முக்கியமானது பனை வெல்லம் தயாரிப்பது. இந்தத் தொழிலை இப்போது மூடிவிடுவது, மாவட்ட பனைவெல்ல உற்பத்தி கூட்டுறவுத் தொழிலை மூடிவிடுவது என்ற முடிவிற்கு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்று கிராமப் பகுதியில் பெரும்பான்மையான மக்கள் பதனீர் மூலமாக இருக்கின்ற பனை வெல்லத் தைத்தான் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். அது சர்க்கரையை விட ஆரோக்கியமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய, கிராமத் தொழில் மூலமாக உற்பத்தி செய்ய, செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்பகுதிகளிலே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு எல்லாக் காலங்களிலும் வேலை கிடையாது. ஆகவே, விவசாயத்தில் வேலையில்லாத நாட்களில் சிறு வருமானம் தரக்கூடிய குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். காதி போர்டின் கீழ் வரக் கூடிய தொழில்களில் ஒரு சில இடங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக பனை நார் சம்பந்தப்பட்ட தொழில் எண்ணெயோடு கூடிய தொழில், காகிதம் செய்யக்கூடியத் தொழில், இன்னும் சோப்பு தயாரிப்புத் தொழில் இவை ஒன்றிரண்டு இடங்களில்தான் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான குடிசைத் தொழில்களில்தான் மக்கள் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரியான சிறுதொழில் பிரிவுகளை எல்லாக் கிராமப்புறங்களிலும் பரவலாக்க விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டதினால் பனை வெல்ல உற்பத்தித் தொழில் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்தாகிலும் அல்லது குறிப்பிட்ட ஓரளவு பனை மரங்களை பனைவெல்ல உற்பத்திக்கு என்று ஒதுக்கி, பனைவெல்ல உற்பத்தி பாதிக்காத அளவுக்கு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று ஆங்காங்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிற பல தொழில் உற்பத்திகள் கூட்டுறவு முறையிலே இருக்கின்ற கதர் வாரியத்தினால் சரியாக விற்பனை செய்ய முடியாத ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பல தொழில்கள் நசித்துப் போகக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்த குடிசைத் தொழில்களில்—கையினால் செய்யப்படுகின்ற பொருட்கள் ஆலைத் தொழில் உற்பத்திகளோடு போட்டி போட

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1973 மார்ச் 24]

முடியவில்லை. குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்திச் செய்யப்படும் பனை நார் பொருள்கள், எண்ணெய் பொருள்கள், சோப்பு போன்ற பொருட்கள் பெருவாரியாகச் செய்யப்படுகிற ஆலைத் தொழில் உற்பத்திகளோடு போட்டிபோட முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்திச் செய்யப்படும் இந்தமாதிரியான பொருட்களை மாநில மட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு வாரியத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் வாங்கி விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிலே அரசாங்கத்திற்கு கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அதனால் பாதகம் இல்லை. ஏனென்றால் கிராமப்புற மக்களுக்கு அதனால் வேலைவாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அவர்கள் வருமானத்தை ஓரளவாவது பெருக்கிக்கொள்ள வழி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கதர் நூற்பு அம்பர் சர்க்காவில் நடைபெறுகிறது. அதனாலும் கிராமப்புற மக்களுக்கு ஓரளவு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த பெண்கள் கூட ஏராளமானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் 10 மணி நேரம், 12 மணி நேரம் வேலை செய்தாலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற கூலி ஒரு நாளைக்கு 1½ ரூபாய்க்குமேல் இல்லை. நூல் நூற்பு என்பது கஷ்டமான வேலை. உடல் வலிவை எல்லாம் செலுத்தி ஒரே நேரத்தில் அம்பர் சர்க்காலிலுள்ள 6 கதர்களையும் சுழற்றவேண்டும். அப்படி நூற்கப்படுகின்ற நூலுக்கு ஒரு சிட்டத்திற்கு 10 பைசா தான் கூலி கிடைக்கிறது. அதை குறைந்தது 15 பைசா என்ற அளவுக்காவது ஆக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் ஓரளவுக்காவது அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய கூலி கிடைக்கும். அதைப் போலதான் பட்டைப் போடுபவர்களுக்கும் குறைவான கூலி கிடைக்கிறது. குடும்பத்திலே வருமானம் தேடக்கூடிய வேறு நபர்கள் இல்லாததால்தான் பெண்கள் எல்லாம் இந்த வேலைக்கு வருகிறார்கள். ஆகவே, பட்டைப் போடும் தொழிலில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு ஒரு நாளுக்கு குறைந்தபட்சம் 3 ரூபாயாவது கூலி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நூல் நூற்புக்கு தரமான பஞ்சு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சில இடங்களிலே தரம் குறைந்த பஞ்சைக் கொடுப்பதாக புகார்கள் வருகின்றன. தரம்குறைந்த பஞ்சிலே நூற்பது சற்று சிரமமானது மட்டுமல்ல; சிட்டங்களும் குறைவாகத்தான் கிடைக்கும்.

அடுத்து, இந்தமாதிரி பயிற்சிகளுக்கு சொந்தக் கட்டடங்கள் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அங்கே உள்ள மக்கள் நன்கொடையாக கட்டடத்தை கட்டி கொடுக்கலாம். அல்லது பஞ்சாயத்து ஸ்தாபனங்களோ அல்லது மற்ற ஸ்தாபனங்களோ தர்மகாரியங்கள் போல கட்டிக் கொடுக்கலாம். அதற்கெல்லாம் வசதி இல்லை என்றால் ஆங்காங்கே இதற்கான கட்டடங்களை கதர் இலாகா கட்டித் தரவேண்டும் அல்லது வாடகைக் கட்டடங்களில் இயங்குவதற்கு, கட்டட வாடகையை கதர் இலாகா கொடுக்க வேண்டும். இப்போது வேறு வருமானத்திற்கு வழியில்லாமல்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இந்தத் தொழிலில் பயிற்சிபெற வருகின்ற பெண்களிடம் கட்டடத்திற்கான வாடகையை வசூலிப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு வருகின்ற குறைந்த வருமானத்தில் கட்டட வாடகையும் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். எனவே, அரசாங்கம் இதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஒரு பயிற்சி நிலையத்திற்கு ஒரு ஆசிரியர்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரையிலும் சில வேளைகளில் அதற்கு மேலும் கூட வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர் ஒருவர்தான் கணக்கு எழுதவேண்டும்; ரிப்போர் செய்யவேண்டும்; பயிற்சியளிக்கவேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்திலும் குறைந்தது இரண்டு ஆசிரியர்களையாவது நியமிக்கவேண்டும். அல்லது கணக்கு எழுதுவதற்கு என்று தனியாக ஒருவரைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற பணியாளர்களை தீபாவளி, பொங்கல் போன்ற பண்டிகையின்போது கட்டாயமாக இவ்வளவு ரூபாய்க்கு — ஆயிரம் ரூபாய், 2,000 ரூபாய்க்கு — விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். எப்படியாவது விற்பனை செய்யவேண்டுமே என்று கடனுக்குக்கூட கொடுத்து விடுகிறார்கள். பின்னால் கடன் வசூல் செய்யமுடியாமல் போனால் அவர்களின் சம்பளத்தில் பிடித்துவிடுவோம் என்று சொல்லி, எப்படியாவது வசூல் செய்யவேண்டுமென்று மேலதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த கட்டாய விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு காதி போர்டிலே பலர் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதிலே யார் இருந்தாலும் பரவாயில்லை; ஆனால் அவர்கள் இந்தத் துறையின் வளர்ச்சியிலே ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திலே இருந்து வரக்கூடிய மானியத்தை அதிகமாகப் பெறுவது எப்படி, இந்தத் துறையிலே மக்களுக்கு எப்படி வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பது, கைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் வருமானத்தை எப்படி அதிகரிப்பது என்பதிலே அக்கறை உள்ளவர்களைப் பார்த்துப் போடவேண்டும். கட்சி மனப்பான்மை இல்லாமல், ஆர்வம் உள்ளவர்களை அக்கறைக் காட்டக்கூடிய வர்களை கதர் போர்டிலே மெம்பர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்டதுபோல முடிவிட்ட பனை வெல்ல உற்பத்திப் பிரிவை மீண்டும் திறப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்றும், பனைவெல்ல உற்பத்தித் தொழில் நசித்துப் போகாமல் இருப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பனை மரங்களை அதற்கென்றே ஒதுக்கிவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Hon. Deputy Speaker, Sir, I again find that this is one of the most important Demans—the total amount demanded is Rs. 30 or 31 lakhs.

I may repeat here what some of the great parliamentarians in those days have said, namely, the British came to trade in paper, but Gandhiji drove them with salt and khadi. So, khadi is such an important thing in the economy of this country that it deserves a better treatment and better attention and more money.

Sir, if we go on pursuing the present industrial policy of mechanisation on one side and then trying to develop the small village industries on the other side, I think the village industries will die, except for the artificial injections now and then given to these industries. So far as the village industries are concerned, many articles are coming up with materials which replace the village industries. For example, the plastic materials. That is one of the main items that displaces completely the manufacture of many items in villages.

Take for example the baskets. There was a good trade for these baskets previously. Where has it gone now?

Likewise, because of the encouragement that is given to mechanised shoes to manufacturers like Bata and others, the village shoe making industry has gone out. There is greater possibility of manufacturing sandals and selling in the country.

There should be a revision of the industrial policy which will help arrive at a solution to the unemployment problem and other problems. There is no use giving five rupees more here and five rupees more there. There should be full-scale employment provided to the rural people.

Khadi is no doubt one of the best village industries. But unfortunately, from the report we have received the sales have been low even though the value has increased. The quantum of sales has gone down. There is no doubt about it.

So, Sir, there should be an attempt made to solve the unemployment problem amongst the weavers by encouraging the manufacture of cloths, spinning and weaving. I am very glad that this Government is thinking of encouraging six-spindle and twelve-spindle charkas which are excellent in the way of solving the unemployment problem in villages.

1973 மார்ச் 24]

[Thiru K. M. Subramaniam]

Not only that, if it is a mill and if you invest one crore of rupees, you can give employment to 250 people. But if you invest Rs. 65,000 and produce 12 spindle charkas and automatic processing materials you can give employment to more than 6 or 7 people in a family and the cost is only Rs. 65,000.

I am glad that the Textocl Company has been taken over by the Government and run by the Government. It will be possible to produce a number of these charkas and supply to the people, for the manufacture of khadi cloths.

Secondly, so far as khadi export is concerned, there is a good demand from people in other parts of the world. They have discovered that khadi is the purest form of cloth and that it is not subjected to chemical reaction, which not only affects cloth but also the human skin. So, this pure, old and conservative method of wear is in good demand in all the foreign countries. I won't say in all foreign countries but in many foreign countries. Many foreign countries are willing to take khadi, provided it is manufactured scientifically. Therefore efforts should be made to manufacture scientifically and supply them.

பிற்பகல்
12-30

Unfortunately, it has been stated sometime back that the Khadi and Village Industries Board is incurring loss inspite of subsidies. Naturally, there should be a complete check over this. There is no use in having Khadi Gramodyog Bhavan alone but there should be mass scale sale of khadi. Then only we can solve the unemployment problem.

A lot of old stock of khadi was sold in the Rajaji Hall recently. It is unfortunate that damaged clothes have accumulated for many years. Of course, the percentage may be small when compared to the production. I feel there is no need to accumulate damaged cloths. With the limited knowledge on business, I can say this. Once in six months or one year, the substandard khadi and shop-soiled cloths should be disposed without accumulating them for a number of years, so that the money received could be utilised well.

Coming to other cottage industries like Palmgur, etc., I find there has been very bad management. The amount allotted for acquisition of land for one industry was not used for more than three years and the amount was returned without any interest. There are also many other factors which I do not want to go into details for want of time. Instead of making this Khadi Department a 'show-piece', the Department can increase its potentialities.

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1973 மார்ச் 24]

Once again I want to repeat what I have said some time ago. In a country with a population of 52 crores, the sky is the limit for the consumption of materials. So what is needed is the reversal of the Industrial policy. We say village-oriented, etc. But the agriculturists and the people in the villages are not able to increase their remuneration during their spare time. Many people are idling their time. If the will and decision to spend money are there, they can achieve this. I think there is decision to spend money. But unfortunately expertise is lacking. Unfortunately, people do not believe in the Gandhian method at all. Even some of my old friends even after getting Independence have lost faith both in Khadi and Village Industries. They go to America and England and find some new development. What is the use of developing all these, when the people in the villages are not able to get sufficient employment? I am very seriously saying about this. I am not telling this for argument's sake. I would like to give a sincere suggestion.

We should develop khadi particularly in Tamilnad. This should be done to avoid rush in towns, rush for mechanised industry and capital for industries. If khadi industry is developed, it can give more employment opportunities to the people in villages. I hope in the next year the allotment will be for three crores instead of 30 lakhs of rupees. This is the only solution to solve the unemployment problem in a country like India which has vast increasing population. It is important to give employment than to give doles.

I suggest that serious attempt should be made for the revival of new industrial policy. It should be village-oriented. It should provide employment to the villagers with reasonable remuneration.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, கதர் கிராமக் கைத் தொழில் வாரியக் கோரிக்கை மீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கதர் வாரியம் மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் அனைவரும் விரும்புகிறோம். இதில் சிறந்த முறையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருப்பதை புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து பார்க்கிறோம். கதர் வாரியத்தின் மூலம் விற்பனை 1966-67ல் ரூ. 146 லட்சமாக இருந்தது 1972-73ல் ரூ. 2,11,52,000 என்ற அளவிற்கு அதிகரித்திருக்கிறது. இதுபோல கதர் பட்டை எடுத்துக்கொண்டால் 1966-67ல் ரூ. 36,89,000 என்று இருந்தது 1972-73ல் ரூ. 70 லட்சம் என்ற அளவிற்கு விற்பனை உயர்ந்திருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கும்போது மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இந்த விற்பனைக்கு அடிப்படை இயந்திரம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காண்பிக்க விரும்புகிறேன். எனவே இந்த நேரத்தில் இவ்வளவு விற்பனைக்காக ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள அலுவலர்களையும் மற்றவர்களையும் பாராட்டினால், அவர்கள்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகளுக்குப் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்தால் நிச்சயமாக அடுத்த ஆண்டில் இன்னும் அதிக ஊக்கத்தோடு விற்பனை செய்வதற்கு ஏதுவாகும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். காரணம் நான் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராக இருப்பதால் இதில் எவ்வளவு அக்கரையும் சிரத்தையும் காண்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் அறிகிறேன். மேலும் 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கு கதர் உற்பத்தி மதிப் பீடு ரூ. 180 லட்சமாகவும் விற்பனை ரூ. 301 லட்சமாகவும் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதானது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை.)

இது மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கதர் பட்டு ஆடைகள் அதிக விலையில்தான் விற்கப்படுன்றன. ஏழைகள் வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. வசதி படைத்தவர்கள் மட்டுமே வாங்கலாம். எனவே நமது முன்னாள் அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய ஜோதி வெங்கடாசலம் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் போன்றவர்கள் கதர் பட்டையே வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் என்றால் அவர்கள் வசதி படைத்தவர்கள். எங்களைப் போல சாதாரணமானவர்களுடைய வீட்டிலுள்ள பெண்களுக்கு கதர்ப் பட்டை வாங்க முடியாது. எனவே அவர்கள்....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஸார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், இப்போது கதர்தானே வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறோம். எனவே எங்களுக்குச் சிபார்சு செய்ய வேண்டியதில்லை. மற்றவர்களுக்கு வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அவருக்கு வித்தியாசம் தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கதரைப் பற்றி அங்கத்தினர் இவ்வளவு பிரச்சாரம் செய்கின்றார்கள். அவராவது கதராடை வாங்கி அணிந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அவர்களுடைய உறவினர்களுக்கும் கதராடையை வாங்கிக் கொடுத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அவர்கள் ஏழை என்று சொல்லுகின்றார்கள். அவர்களும் நல்ல வசதி படைத்தவர்கள்தான் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறிய யோசனையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நிச்சயம் ஏற்று நடப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

[1973 மார்ச் 24]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தி.மு.க. ஆட்சி ஏற்பட்டதும், இவர்கள் கதரில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்பதால் இந்த இலாகாவையே ஒழித்துவிடுவார்கள் என்று நினைத்தார்கள். அதற்கு மாறாக இந்தத் திட்டத்தை முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு, கதர் வாரியத்தை ஊக்குவித்து அதிக அளவில் கதர் உற்பத்தியை செய்திருக்கிறோம். கதர் ஆடையை அணிந்து கொண்டால் மட்டுமே அப்படி அணிந்திருப்பவர்களை உண்மையான காந்தியவாதிகள் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் கதர் அணிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் கட்சிவிட்டு கட்சி மாறுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பனை நாரிலிருந்து கைப்பைகள் போன்ற பல லாபகரமான பொருட்களைத் தயாரிக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் பனை நாரில் இருந்து குல்லாய் தைக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் குல்லாய் போடுபவர்கள் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வயதாகிவிட்டால், தலை சொட்டையாகிவிட்டால், சொட்டை தெரியக் கூடாது என்பதற்காக குல்லாய் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, பனை நாரிலிருந்து குல்லாய் தயாரிக்கும் முயற்சியை வாரியம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் கிராமக் கைத்தொழில் பிரிவு ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். இது போன்ற பிரிவுகள் பல மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றும் அந்த முயற்சியை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, கதர் கிராம வாரியம் நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதிக அளவில் வேலைவாய்ப்புத் தரலாம். அந்த அளவுக்கு இந்த நிர்வாகத்தை சீரமைத்து இதற்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைத் தலைவராகப் போட்டிருக்கும் முயற்சியையும் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டதற்கு பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்கிறேன். இந்த முயற்சி வெற்றி அடையவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறேன்.

இந்த வாரியத்தில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கு, நல்ல வசதியை குறிக்கோளாகக் கொண்டு இந்த வாரியம் செயல் பட்டு வருகிறது. இவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ள இந்த வாரியம் மேன்மேலும் நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன்.

***திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கதர் கைத்தொழில் நாட்டிலே இருக்கின்ற மிகச் சாதாரணமான மக்களுக்கு ஓரளவு வருவாயை அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காக சதந் திரப் போராட்டக் காலத்தில் மகாத்மா காந்தியவர்கள் ஊக்குவித்த ஒன்று.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

இந்தத் தொழில் முன்பும் இருந்தது. ஆனால் இது மேலும் நல்ல முறையில் ஒழுங்கான முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தியவர்கள் இதற்கு ஊக்கம் தந்தார்கள். ஒரு வேலையுமற்றுக் கிடக்கின்ற மக்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலை செய்ய வாய்ப்புக் கொடுப்பது இந்தக் கடர் கைத்தொழில் ஆகும். வீட்டில் பட்டினி கிடக்காமல் ஒரு சிறிய ஊதியத்தையாவது பெற்று, அவர்கள் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே காந்தியடிகள் இந்தத் தொழிலை ஊக்குவித்து அதையே தேசிய சின்னமாக—ராட்டையை இந்த நாட்டுக்குத் தந்தார்கள். ஆனால் வறண்ட பகுதியிலேயும், ஏழ்மை மிக்க பகுதியிலேயும் உள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு, குறைந்த வருவாயாக இருந்தாலும் அதாவது தங்களுக்கு கிடைக்கிறதே என்கின்ற எண்ணத்திலே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வளர்ந்து வந்தார்கள்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கும் பொருளாதார நிலைமையை எடுத்துப் பார்க்கும்போது, மிக மோசமான நிலைமை. வறுமையிலே உழன்று கொண்டிருக்கின்ற ஏழை மக்களின் குடும்பங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கிறோம். அவர்களைக் கருத்திற் கொண்டுதான், அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்து, அவர்கள் ஒரு குறைந்த பட்சம் ஊதியம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே இந்தக் கிராமத் தொழிலான கடரின் வளர்க்க வேண்டும் என்ற நிலையிலே இருக்கிறோம். இதற்காக எவ்வளவு ரூபாய் செலவழித்தாலும் கூட தரும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

லாப நஷ்டம் பார்க்கக்கூடிய தொழில் அல்ல இது. எவ்வளவு பேருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கிறோம், எத்தனை குடும்பங்கள் பலன் அடைகின்றன என்பதை வைத்துக் கொண்டுதான் பார்க்கவேண்டுமே தவிர அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு வருவாய் வந்திருக்கிறது—லாபமா நஷ்டமா என்றெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது. ஆகவே அந்த அளவில் கிராம கைத் தொழில் வாரியம் ஓரளவுக்கு நல்ல பணியைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட முடியும். இதை மேலும் நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

நாட்டு எண்ணெய்த் தொழில்-செக்குத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தத் தொழிலிலே இருக்கின்ற குடும்பங்கள் நல்ல முறையிலே தொழில் செய்து தங்களுடைய குடும்பங்களின் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளியிலே எக்ஸ்பெல்லர் போன்ற இயந்திரங்களை வைத்து நிர்வாகம் செய்கிறவர்களோடு போட்டியிட முடியாத நிலை இவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுடைய வறுமையின் காரணமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் முதலிடம் கொடுத்தால் பல இடங்களில் அவர்கள் பலன் அடைவார்கள். பல எண்ணெய்ச் செக்குகள் மூடப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கு வருத்தத்துடன் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. அவர்களுக்கு ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது? என்ன இடையூறு இருக்கிறது ஏன் மூடவேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் வேகமாகப்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 மார்ச் 24]

பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இந்தத் தொழிலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வறுமையற்ற நிலையில் வாழச் செய்வதற்கும், அவர்களுடைய நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும் என்ன ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

அடுத்த, இன்றைக்கு ராட்டை மூலம் நூற்கின்ற நூல் ஊக்குவிக்கப் படாமல் “டெக்ஸ்டீல்” ராட்டையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் பொதுவாக காதிக் கமிஷனிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கே நமது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் நாம் இதை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. காதிக் கமிஷனே இதைச் செய்கிறார்கள். ராட்டை வைத்து நூற்றால் ஒரு நாளைக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு சிட்டம் தான் போட்டு ஒரு எட்டணுதான் கிடைக்கும். ஆகவே அது போதாது, டெக்ஸ்டீல் ராட்டையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அதன்மூலம் ஒன்றரை அல்லது இரண்டு ரூபாய் கிடைக்க வழி ஏற்படுமே என்று இதைச் செய்கிறார்கள். நாம் எந்த அளவுக்கு டெக்ஸ்டீல் ராட்டையை பயன்படுத்தி வருவாயை அதிகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்யலாம். அதில் தவறேதும் இல்லை.

ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் ராட்டையில் நூற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களையும் விட்டு விடமுடியாது. அதற்காக கைராட்டைநூலை அரசு வாங்கவேண்டும். அதிலே ஒன்றைக் கூறலாம். கைநூலை வாங்கி நெய்கிறபோது கதரின் விலை அதிகமாகப் போய்விடுமே என்ற சிக்கல் இருக்கிறது என்று கூறலாம். அம்பர் சர்க்காவில்—டெக்ஸ்டீல் ராட்டையில் நூற்கின்ற நூல் விலை குறைவாகவும், கைநூல் அதிகமாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே கைநூலை வாங்கினால் விலை அதிகரித்து விடுமே என்று கூறலாம். அந்தச் சிக்கலை நானும் உணருகிறேன். இருந்தாலும் ஒரு ஆடவன் வெளியில் போய் வேலை செய்து மூன்று ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொண்டு வருகிற போது குடும்பப் பெண்மணி எட்டணு சம்பாதித்தால் மாதம் 15 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும், அவருடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள கொஞ்சம் பயனாக இருக்கும். அதுவும் இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்தாமல் அந்த கைராட்டைத் தொழிலை கைவிட்டு விடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையினை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, இந்தக் கைக்குத்தல் அரிசியைப் பற்றி தீவிரமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் கிராமங்களில் கூட யாரும் இதைச் சாப்பிடுவதாகத் தெரியவில்லை. இதற்குச் சில காரணங்கள் இருக்கலாம். யார் இந்த இயந்திரத்தைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பது என்ற எண்ணம் இருக்கலாம். அதிகச் செலவாகும் என்ற எண்ணமும் இருக்கலாம். முன்னாள் கதர் வாரியத்தின் அமைச்சராக இருந்த நமது மாண்புமிகு இன்றைய கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த யந்திரத்திலே ஒரு சின்ன மோட்டார் வைத்து அதன்மூலம் சுற்றி மேல் தலிடு போகாமல் உமியைப் போக்கக்கூடிய அரிசி தீட்டக் கூடிய முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். இதற்காக பாம்பேயில் ஆர்டர் கொடுத்தார்கள். அது எந்த அளவுக்கு சக்சஸ் ஆயிற்று, அதன் பயன் என்ன என்று தெரியவில்லை. நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்வேன். கிராமங்களில் இருக்கிற யாராவது அதுபோன்ற சின்ன கைக்குத்தல் அரைவை இயந்திரம் வைக்க முன்வந்தால் நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்தாற்போதும், நாமே நடத்த வேண்டுமென்ற அவசியம்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கிடையாது. அவர்களே கிராமத்தில் உள்ளவர்களிடம் சென்று “நான் இயந்திரம் வைத்திருக்கிறேன். உங்கள் குடும்பத்திற்குத் தேவையான நெல்லை அரைத்துக்கொடுக்கிறேன், இந்த கைக்குத்தல் அரிசி உடம்புக்கு நல்லது” என்பதாக எல்லாம் பேசி வேலை வாங்கிக்கொள்வார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் வந்தால் அது பலருக்கு உதவியாகக் கூட இருக்கும். இப்போது கைக்குத்தல் அரிசி நாம் தயாரிக்கிறோம் என்றால் ஆஸ்பத்திரிக்கும், ஜெயிலுக்கும் கொடுக்க வில்லை என்றால் அந்தத் தொழிலும் முடங்கிவிடும் என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

கிராமப்புறத்தில் அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்த ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதுவும் கதர் கமிஷன் மூலம் அமைந்துள்ளது என்று கருதுகிறேன். இது ஒரு பயனுள்ள திட்டமாகவே இருக்கும். இதன்மூலம் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கிற பலருக்கு வேலை கிடைக்க நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இன்னொன்று உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை மார்க்கெட் பண்ணுவது பெரிய விஷயமாக இருக்கிறது. அதிலும் இந்தத் துறை போதுமான கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும்.

அடுத்து—இது கதர்த்துறையின்கீழ் வருமா என்பது தெரியாது. கிராமப்புறங்களில் விறகுப் பஞ்சத்தைப் போக்க மாட்டு சாணத்தில் காஸ் தயாரிக்கிற அமைப்பைப் புகுத்துவது பயனுள்ளதாக இருக்கும். நான்கு மாடுகள் இருந்தால்போதும், அவர்களுக்குத் தேவையான காலை அவர்களது வீட்டிலேயே தயாரித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஆரம்பத்தில் 2 ஆயிரம் ரூபாய் மூலதனம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்கிறார்கள். இது கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு பெரிய தொகைதான். ஆகவே 50 சதவீதம் மானியமாகவாவது கொடுத்து கிராமத்திற்கு ஒருவரது வீட்டிலாவது ஏற்படுத்த நாம் முதலில் ஊக்குவித்து வைத்தால் போதுமானது. ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் தானாகவே இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள முன்வந்து விடுவார்கள். எத்தனை பேர்கள் முன்வந்தாலும் அவர்களுக்கு இந்தத் துறையின் மூலம் 50 சதவீதம் மானியமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கதர் கமிஷன் அதனைக் கொடுக்க முன்வரவில்லை என்றாலும் மாநில சர்க்காரேயாவது கொடுக்கலாம். இன்னும் மினி மில் என்பதாக நூற்பையும், நெசவையும் சேர்த்துச் செய்கிற திட்டம்—இதற்கு 2 லட்சம், 3 லட்சம் செலவாகும். என்றாலும் அங்கங்கே இது ஏற்படுத்தப்படுவதன் மூலம் பலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்க வழி யேற்படுகிறது. இதிலும் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கதர் தொழில் அபிவிருத்தியில் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) : திரு. வகாப் அவர்கள் 3 நிமிடத்தில் பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். 5 நிமிடத்திற்குள் னாக பேசி முடிக்குமாறு அழைக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கதர் என்று சொல்லப்படுகிற இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

[திரு. கே. எ. வாகப்]

[1973 மார்ச் 24]

கதர் என்பதற்கே மரியாதை என்று அர்த்தம். அதற்கு இந்த வார்த்தையைக் கொடுத்ததே ஒரு முகமதிய தாய்தான். மௌலானா முகமது அலியின் தாயார்தான்—கைராட்டையில் தயாரிக்கப்படும் இந்த நூலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று தலைவர்களிடத்தில் கொண்டு வந்து காட்டிச் சொன்னபோது அதற்கு கதர் என்று பெயர் வையுங்கள் என்றான். நாட்டினுடைய மானத்தை, மரியாதையை, பண்பாட்டை, தேசியத்தை இதை அணிவதன்மூலம் காப்பாற்றக்கூடிய இது மரியாதைக் குரியதாக கதர் என்ற பெயரிலேயே இருக்கட்டும் என்றார்கள். அந்தத் துறை இன்றைக்கு பலவகையிலும் வளர்ந்து வருவது கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

நீங்கள் கதர் உடுக்கவில்லையே என்றாகிர் காங்கிரஸ் தலைவர். நாங்கள் கதரை உடுக்காவிட்டாலும் கைத்தறியைத்தான் உடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கதருக்கு நாங்கள் அந்த மரியாதையைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் விலை அதிகம் என்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. நடுத்தர வருமானம் உள்ளவர்களால் உயர்ந்த விலையைக் கொடுத்து வாங்க முடியாத நிலைமை இருப்பதை உணர்ந்துதான் நமது தமிழக அரசு—காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத்தான் கதரில் உரிமை என்று இருந்ததை மாற்றி அதைத் தங்களுக்கே உரியதாக, சொந்தமானதாக மாற்றிக்கொண்டு அந்தத் துறையில் பலவிதமான முன்னேற்றங்களைக் கண்டு வருவதற்கு அரசியலில் மட்டுமல்ல—சமுதாயத்திலே, பொருளாதாரத்திலே நல்ல பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டு வருகிற இந்த அரசை நாம் பாராட்ட வேண்டும். காந்தி விழாவையும் சரி, கதர் விழாவையும் சரி நல்லமுறையில் இந்த அரசு கொண்டாடி வருவதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

நமது தாய்மார்கள் கதர்ப்பட்டை வேண்டி விரும்பி அணிகிறார்கள். கதர்பட்டுக்கு நல்ல கிராக்கியிருக்கிறது. வங்காளம், ஆந்திரம், மைசூரில் இருந்து வருகிற பட்டு விலை குறைவாக இருக்கிறது. கதர்ப்பட்டை இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் முனையவேண்டும். தாளவாடியில் சொஸைடி இருக்கிறது. மைசூரில் இருந்து கதர் வாங்குவதற்குப் பதிலாக தமிழகத்திலேயே கதர் உற்பத்திக்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கதர் என்று சொல்லுகிறபோது தனி வாரியம் வைத்து நடத்துகிறார்கள். அந்த வாரியம் சிறந்த முறையில் பணியாற்றினாலும் கூட அது கவனிக்க வேண்டியதாக இருப்பது கைத் தொழில். பாய் முடைதலில் இவர்கள் அதிக அக்கறை காட்டுவதில்லை. வந்தவாசியில் பாய் முடைதல் தொழில் மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது. நாலாயிரம், ஐயாயிரம் பேர்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள சங்கத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பாய்கள்தான் ஆசியாவிலேயே மிக உயர்ந்ததாக கண்காட்சிசாலையில் வெளிநாட்டினர்களாலும் பாராட்டப் பெற்றதாக அமைந்திருந்தது.

அதுமட்டுமல்ல, இந்திரா காந்தி அம்மையார் இருக்கிற அறையிலே கூட எங்கள் சங்கத்தினுடைய பாய்தான் அங்கே சேலிங்குக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். கதர் துறை இந்த பாய்களிலும் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும், பாய் தயாரிப்பிற்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. கே. எ. வாசு]

அண்மையிலே, நான் ஹைதராபாத்திற்கு சென்றிருந்தபோது, சபர்மதி ஆசிரமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு காந்தியடிகள் அமர்ந்திருந்த இடம் என்று ஒரு இடத்தைக் காண்பித்தார்கள். அந்த இடத்தையும் பார்த்து உண்மையிலே மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். ஏனென்றால்; எங்கள் ஊர் கோரைப் பாயிலே அவர் அமர்ந்திருந்தார் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையிலே மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பாயையும் தயாரிக்க ஊக்கம் அளிக்க, அதற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்கு மிகவும் குறைவான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆரம்பத்திலேயே கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டு தலைப்பிலும் சேர்த்து ரூபாய் 60,23,700 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது; மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிவிரும்புகிறேன்.

கதர், கிராமத் தொழில்களைப் பற்றியெல்லாம், இங்கே பல கருத்துக்களை, நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். கதர் இந்த நேரத்திற்கு உகந்ததா, இந்த கிராமப் பொருளாதாரத்திற்கு அது நன்மை பயக்குமா என்று ஐயப்படக் கூடிய முறையிலே பலரும் சந்தேகக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த இலாகாவிலேயும் நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிக வேதனையோடு கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். கதர் எதற்காக ஆரம்பமாயிற்று, அது என்ன முறையிலே இன்று இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தேசப் பிதா மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் இந்தப் புனிதமான திட்டத்தை இந்த தேசத்திற்கு உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், தேசத்திலே இருக்கிற பசியும் பட்டினியும் அவரை வாட்டியதன் காரணமாக, இந்த அருமையான கதர்த் திட்டத்தை, அதுவும் கிராமப் புறத்திலே பட்டினியோடு போராடுகின்ற மக்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக இந்தத் திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் கதர் ஒரு ஃபாட், அது ஒரு சித்தாந்தம் என்று சொல்லக்கூடியவர்களெல்லாம் இருந்தார்கள். ஆனால், எனக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம் என்னவென்றால், இந்த இலாகாவிற்கு பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் என்றும் கதர் கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது. அதே போல், அரசாங்கக் கொறடாவும் கதரைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து, மிகவும் மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறேன். அதைப் போல, இங்கு பேசிய உறுப்பினர்களும், ஏனைய உறுப்பினர்களும் கதராதையை அணிய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இது ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரக் கூடிய, பட்டினியோடு போராடுகின்ற.....

[திரு. சூர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 24]

(திரு. சி. வே. வேலப்பன் திரு. து. ப. அழகமுத்து அருகில் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்.)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : திரு. வேலப்பன் அவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார் என்ற அறிவிப்பு ஏதாவது வந்திருக்கிறதா, விவரம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) அறிவிப்பு எதுவும் இல்லை. அவர் வேறு விவகாரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. சூர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, நல்ல பொறுப்பேற்கக்கூடிய அமைச்சர் இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், நான் ஒரு விஷயத்தை இங்கு அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். கடரீ உற்பத்தியைப் பற்றி, அதன் விற்பனையைப் பற்றி இந்த ஆய்வுரையிலே 5-வது பக்கத்திலே சில புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். 1969-70-ல் மொத்த உற்பத்தி எவ்வளவு என்பதையும், அதன் விற்பனை எவ்வளவு என்பதையும் இங்கு தந்திருக்கிறார்கள். 1969-70-லே விற்பனையானது ரூ. 274.19 லட்சம் என்று கணக்கு தந்திருக்கிறார்கள். 1970-71-லே விற்பனையானது ரூ. 294.02 லட்சம் என்று கணக்கு தந்திருக்கிறார்கள். 1971-72-லே ரூ. 244.76 லட்சம் என்று கணக்கு தந்திருக்கிறார்கள். 1971-72-லே விற்பனை மிகக் குறைந்து போயிருக்கிறது. சுமார் ரூபாய் 50 லட்சத்திற்குக் குறைவாகக் குறைந்து போயிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி ஒரு தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையிலே நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு முனைந்திட வேண்டும். இந்தத் தடவை அதிகமாக விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, 1971-72-லே குறைவாக இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் 20,000-க்கு மேற்பட்ட சிசான் இராட்டை நூற்பவர்களும், 4,800 அம்பர் இராட்டை நூற்பவர்களும், 3,600 புதுவகை இராட்டை நூற்பவர்களும் இருந்தனர் என்ற கணக்கெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன்பு பல இடங்களிலே பயிற்சி முகாம்கள் இருந்தன. இந்த பயிற்சி முகாம்களிலே நல்ல பயிற்சியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அது ஒரு போல்டு ஸ்கீமாக நடைபெற்ற காரணத்தினால், கிராமத்திலே இருந்த பெண்கள், வயது வந்த பெண்கள், தாய்மார்கள் எல்லாம் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு வந்தார்கள். அவர்களுடைய சிறிய ஊதியத்திலே குடும்பத்தை நடத்த இது நல்ல திட்டமாக இருந்தது. ஆதலால், இன்னும் அதிகமாக இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நமக்கு மானியமாகக் கிடைப்பது இப்பொழுது குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அதிகமாக மானியம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக நமது அரசாங்கமும் அதிகமாக செலவழிக்க வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கிராமத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நூற்பு தொழிலாளர்கள் இன்று சற்று அதை ஊக்குவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களிடையே இன்று தேக்கமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் அவதிப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கதர் தொழிலையும் சேர்த்து, அதிலே கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு கதர்த் கொடுத்து அதிலே சேர்க்க முடியுமா, அப்படி சேர்ப்பதினால், துயரினால் வாடுகிறவர்களுக்கு பரிகாரம் தேட முடியுமா என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இன்று மில் துணிகளோடு கதர் துணி போட்டி போடுவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, இதற்கு விளம்பரமும் அதிகம் தேவை. காந்திஜி ஆசிரமத்தை முஸ்லிம் லீக்கைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் சென்று பார்த்து மிகவும் பாராட்டினார்கள். காந்திஜி அவர்கள் கையினால் நூற்ற நூல் சபர்மதி ஆசிரமத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். முஸ்லிம் பெண்மணிதான் கதர் என்ற பெயரைக் கண்டுபிடித்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் என்னுடைய நினைவிலிருந்து சொல்கிறேன், இராஜாஜி அவர்கள் அவருடைய குட்டிக் கதையிலே இந்தக் கதருக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் எப்படி வந்தது என்பதையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் வகாப் கதரைக் கண்டு பிடித்ததாகக் கூறவில்லை. அந்தத் துணியைக் கொண்டுபோய், மௌலானா அலியின் தாய் தான் கதர் என்று பெயர் வையுங்கள் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார். கதர்த் துணியைக் கண்டு பிடித்ததாகச் சொல்லவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. பண்டைக் காலத்திலே நமது பகுதியிலே எல்லாம் கையிலே நூல் நூற்று, நெசவு நெய்து, ஆடைகள் அணிந்திருக்கிறார்கள். அது பண்டைக் காலத்திலே வைக்கப்பட்டிருந்த முறை. முன்பெல்லாம் பெண்களுக்குச் சீதனம் கொடுக்கிற நேரத்தில் இந்த இராட்டையை வழங்குவார்கள் என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அந்தப் பழக்கம் எல்லாம் இப்பொழுது மாறிவிட்டது. விஞ்ஞான உலகத்திலே இருக்கிறோம்; நாகரீக உலகத்திலே இருக்கிறோம்; மெல்லிய ஆடையை விரும்புகிறோம். இந்த பெருத்த ஆடையை, நாகரீகத்தின் உச்ச கட்டத்திலே நாம் இருக்கிற நேரத்திலே, ஏதோ ஒரு சிலர் அணிய வேண்டுமென்றும், கதரைப் பற்றியும் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று தவறாகக் கொள்ளாமல், நினைக்காமல், கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்ற முறையில் இதை அணுக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆதலால், இன்றைக்கு இதற்கு அதிக ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்க வேண்டுமென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 24]

காந்திஜி அவர்கள் மதுரையிலேயிருந்த அந்தப் பகுதியிலே புதிய எம்போரியம் ஒன்றை ஆரம்பிக்கப் போவதாக பரிந்துரைகள் எல்லாம் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அது பாராட்டத்தக்க ஓர் அம்சம் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அன்னார் கதரிலே அவ்வளவு பற்றும் பாசமும் வைத்திருந்தார்கள். அவருடைய ஞாபகத்திற்காக இந்த மதுரை மாநகரத்திலே எம்போரியம் தொடங்குவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கிராமத் தொழில்களிலே பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, பனைவெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே பல பொருள்களைச் செய்கிறார்கள்; பாய் செய்கிறார்கள்; பெட்டி செய்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான பொருள்களையெல்லாம் செய்து, இன்று விற்பதற்கு அவர்களுக்கு போதிய மார்க்கெட் இல்லாமல் அவர்கள் அவதியுறுகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

ஆதலால், ஆங்காங்கே முக்கியமான நகரங்களிலே ஷோ ரூம்கள் வைத்து, வேண்டிய பொருட்களை விலைக்குக் கொடுத்து விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதும் அப்படி இருக்கிறது; அதை இன்னும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். டெல்லி போன்ற நகரங்களிலே தமிழ்நாடு ஹவுஸ் மூலமாக மார்க்கெட்டிங் க்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

பனைவெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மத்திய சம்மேளனத்தை வேண்டாம் என்று வைக்கப்போகிறார்கள். அதைப்போன்று மாவட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வேண்டாம் என்று வைக்கப் போகிறார்கள், கலைக்கப் போகிறார்கள், பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அவை சரியாக நடக்கவில்லை. ஆகவே, அவற்றைக் கலைக்கப் போவதாக ஒரு செயற்குறிப்பு இருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல இடங்களிலே நல்ல முறையிலே பல சங்கங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால், சில பேப்பரிலே இருக்கின்ற சங்கங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மூடி விடுவதிலே எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், நல்ல முறையிலே ஒழுங்காக முறையாக நடக்கிற சங்கங்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

இதிலே சோப் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் பல பகுதிகளிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே மிஞ்சரை என்ற இடத்திலே ஒரு சோப் செய்கின்ற யூனிட், சிறிய யூனிட் ஆக இருக்கிறது. அதை விலத்தரிக்க வேண்டும். அங்கே உள்ள ஊழியர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து அவர்களுக்கு புரமோஷன் ஆஃப் ப்ரோமோஷன் கொடுத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அதையும் அரசாங்கம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது நீண்ட காலமாக நடக்கிறது. நல்லமுறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரி போன்ற நிறுவனங்களுக்கு அவர்கள் சப்ளை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இதிலே பணிசெய்கின்ற பணியாளர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். பலரும் இந்த இலாகாவிலே சர்வீஸ் ரெகுலரேஷனைச் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளமும் குறைவாக இருக்கிறது என்று பலரும் குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகாவின் மூலமாகப் பரிசீலனை செய்து இந்தப் பிரச்னையைப் பைசல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் பெட்ரேஷனை கலைத்துவிட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமாகச் செய்கிற தன்மை இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யவேண்டுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு லாரியை சமீபத்திலே விற்றிருக்கிறார்கள். கவர்ன்மென்ட் சாங்ஷனே அல்லது இலாகாவின் சாங்ஷனே அதற்கு இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, அதற்குச் சொந்தமான பல நிலங்களைத் தனியாக நெகோஷியேட் செய்து விலைபேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இம்மாதிரியாக நடப்பதை இந்த இலாகாவின் மூலமாக கண்காணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பனைமரத்திலிருந்து தவறி விழுந்துவிட்டால் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவிற்குட்பட்டவர்களுக்கும் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பலருக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதிலே காலதாமதம் முன்பு ஏற்பட்டது. இனிமேல் காலதாமதம் ஏற்படாத வகையிலே ஒரு வருடத்திற்குள்ளாவது அவர்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இந்தக் கதர் உற்பத்திக்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். இங்கு பேசிய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, இது ஒரு கட்சியின் கொள்கை என்ற முறையிலே அனுகூலமாகத் தேசியப் பிரச்னையாகக் கருதி ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையிலே கதரும் கிராம வளர்ச்சியும் மேம்பட ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

அப்படியானால்தான் அண்ணல் காந்திஜிக்கு நாம் மரியாதை செலுத்தக் கூடியவர்களாக இருப்போம்; நமக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்து நம்மை மனிதராக்கிய அன்னாருக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்ற முறையிலே இந்த இலாகாவிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் ஊக்கமாக இருக்கக்கூடிய முறையிலே அவர்களுடைய குறைகளைக் களையவேண்டும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. மணியை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த கதர் மானியத்திலே எனது நண்பர்கள் எல்லாம் மிக நல்ல ஆலோசனைகளை காந்திய வழியில் நின்று அமைதியாக இந்த வாரியத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான யோசனைகளையெல்லாம் சொல்லியதற்காக உள்ள படியே நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

இதிலே நல்ல விளம்பரம் நடைபெற்றிருக்கிறது. எல்லோரும் கதர் கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கடைசியாகப் பேசிய திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வேண்டு கோளை நான் முதலிலேயே விடுக்க விரும்புகிறேன். நான் கதர் கட்டு கிறேன் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பாராட்டினார்கள். இப்பொழுது முழுக் கைச்சட்டைப் போடுகிற காரணத்தினால் நான் கட்டிக்கொண்டிருப் பது விளம்பரமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நான் சிறுபிள்ளையாக இருக்கும்பொழுதே ஐந்தாவது வகுப்புப் படித்துக்கொண்டு இருக்கும்பொழுதே கதரை ஆதரிக்கிற போராட்டத்திலே கலந்துகொண்டு சிமைத் துணிகளைப் பிடிக்கரிக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய உறவினர் ஒருவர் துணிக்கடையிலேயே போய் மறியல் செய்திருக்கிறேன். இப் பொழுது நான் காங்கிரஸிலே இல்லை. ஆனால் அவர் காங்கிரஸிலே இருக்கிறார். நான் தொடர்ந்து கதர் கட்டிக்கொண்டு வந்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கைத்தறியை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் தி.மு.க. காரன் என்பதைக் காட்டிக்கொள்வதற்கு அடையாளமாக நான் இரண்டையும் கட்டுவதற்கு முயற்சிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எல்லோரும் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முழுவதும் நிறுத்திவிட்டவர்கள் 25 சதவீதமாவது கட்டவேண்டும், 25 சதவீதம் கட்டுகிறவர்கள் 50 சதவீதமாவது கட்ட வேண்டும், 50 சத வீதம் கட்டக்கூடிய என்னைப்போன்றவர்கள் 100 சதவீதம் கட்டவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாக் கட்சி சின்னங்களும் பதிக்கப் படவில்லை என்று சொன்னார்கள். கதர் கட்டினால் காங்கிரஸ்காரர் என்று தெரிந்துவிடும் முன்பெல்லாம். இப்பொழுது காங்கிரஸ் பல ரூபமாகப் பிரிந்துவிட்டதால் யார் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று தெரிய வில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருவண்ணம் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு சிவப்பு வண்ணம் இருக்கிறது. சுதந்திரக் கட்சிக்கு புணை இருக்கிறது. அந்த முறையிலே தயார் செய்வதற்கான ஏற்பாடு களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே ஆதரிக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய விற்பனை விளம்பரத்தைச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

காந்தியடிகள் நம் கிராம மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற வேண்டும் என்பதிலே அவர்கள் அக்கறை காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை பல முறைகளிலே அவர்கள் எளிய வாழ்க்கையை நடத்திக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். பேசுகிறோம்; நாம் செய்கிறோமா என்ற பிரச்சனை இருந்தாலும் காந்தியடிகள், கொள்கைகளையெல்லாம் நடைமுறையிலே செய்து காட்டிய பெரிய மகாத்மா. அதன் காரணமாக அவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதைப்பற்றி பெர்னாட்ஷா சொன்னார்கள், மனிதன் நல்லவனாக இருந்தால் சுட்டுக்கொல்லப்படுகிறான் என்பதை காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையிலிருந்து தெரிந்துகொள்கிறேன் என்று பெர்னாட்ஷா அவர்கள் சொன்னார்கள். சொல்லியது மட்டுமல்ல, செயல்முறையிலேயும் அக்கறை காட்டியவர் அவர். அவர் இதற்காக சரியான திட்டங்களைத் தீட்டி சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்.

1973 மார்ச் 24] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

1947-லே கதர் இலாக்காவை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எடுத்த அந்த நேரத்திலே அங்கே அம்பர் ராட்டையிலே 1966-67-ல் 90 லட்சம் சிட்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1971-72-ல் 156.4 லட்சம் சிட்டங்கள் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கதர் பட்டு உற்பத்தி 1967-லே கூடுதல் 36.7 லட்சம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 1971-72-ல் 65 லட்சம் உற்பத்தி அதிகம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதர் 1966-67-ல் 202.99 லட்சம் இருந்தது. 1971-72-ல் 262.47 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார்கூடச் சொன்னார்கள். விற்பனையைப் பொறுத்தவரையில் கூடுதலாக இருக்கிறதே தவிர குறையவில்லை. கதர் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியமாக 1966-67-ல் 7.84 லட்சம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-லே 88.40 லட்சம் இப்பொழுது ஊதியமாக தரப்படுகிறது. இந்த அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. கதர் துறையிலே மட்டும் 63 ஆயிரம் பேர்கள் இப்போது பயன்பெற்று வருகிறார்கள். கிராமங்களில் இப்பொழுது 83 ஆயிரம் பேர்கள் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆறு கதிர் வைத்துள்ள ராட்டையைப் புற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த இனங்களைப் பற்றி நம்முடைய அழகர்சாமி கூடச் சொன்னார்கள். இவை 108 இடங்களில் இப்பொழுது பயன் தரும் வகையில் செய்திருக்கிறோம். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் இந்த ராட்டை இருக்கும்போது, இன்னும் அதிகமான அளவிலே நூற்க வேண்டும் என்று சொன்ன போது, அம்பர் என்பதை திருநெல்வேலியில் பிறந்த ஒருவர் கண்டு பிடித்தார். அவருக்கு பரிசுகூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் 4 தக்களி வைத்து நூற்பதைக் கண்டுபிடித்தார். இப்பொழுது, 6, 12 என்ற அளவிலே வைத்து நூற்கப்படுகிறது.

அவை 108 இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் அவை அவை இயங்கும் கட்ட வாடகையை யார் ஏற்றுக்கொள்வது என்று கேட்டார்கள். 20 இடங்களில் நமக்குச் சொந்தமாக கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களில் கட்டடங்கள் இல்லாவிட்டாலும் வாடகை அளித்து வருகிறோம். கதர் வாரியத்திலே உற்பத்தி செய்கின்ற அம்பர் ராட்டை போன்றவைகள் எல்லாம் நிரந்தரமாகக் கட்டப்படுகின்ற அளவிலும் இல்லை. இந்த 6 கதிர், 12 கதிர் உற்பத்தியும் கை ராட்டையிலே செய்வதற்கு 1-க்கு இரண்டு மடங்காக விலை இருக்கிறது. அதனால் நாம் அகில இந்தியக் காதிக் கமிஷனில் வரும் தொகையை வைத்து கூலிக்கு விடச் செய்தும் கூட, இன்னும் கூட்டப்படுகின்ற அளவுக்கு இல்லை. கூலியும் ஒரு அளவுக்கு இன்றைக்கு 2 ரூபாய் கொடுக்கும் அளவிலே, நிச்சயமாக கொடுக்கும் அளவிலே இருக்கிறது. 108 இடங்களுக்கும் கூட நாம் கட்டடம் கட்டுவதற்காக திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்து வழி செய்திருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு இதிலே கிட்டத்தட்ட 12 கதிர் வேலை செய்யும் இடங்களிலும் கூட, 6 இடங்களிலும் 2 ரூபாய் 80 பைசா அளவிலே கூலி கொடுக்கப்படுகிறது.

அதோடு கூட இப்பொழுது மாரிமுத்து சொன்னார்கள்—ஆர். எச். சி. என்கின்ற இந்தத் திட்டத்தின்படி தயாரிக்கப்படுகிறது. “முகில் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துணிக்குப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்,

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

அங்கேயும் துணி நெய்கின்ற இடத்திலேயே நூல் நூற்கப் படுகிறது. இப்பொழுது, அதிலே இரண்டு இடங்களிலே பெருமாதல்வார், சூனார் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் துவக்கியிருக்கிறோம். இதற்காக முதலீடு 3,92,000 ரூபாய் மூலதனம் செலவிடப்படுகிறது. இதில் நிச்சயமாக 68 பேருக்கு தொழில் கிடைக்கிறது. அதிலே உற்பத்தி செய்கின்ற கதர் நூல் கை ராட்டையைவிட, அம்பர் சர்க்கா நூலைவிட அதிக அளவுக்கு லாபம் கிடைக்கும் அளவிலே இரண்டிலிருந்து மூன்று ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும் அளவிலே பயன் தருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை இங்கு இருக்கும் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் ஏற்பாடு செய்வதற்கான ஒரு திட்டத்தையும் இந்த வாரியம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நாம் செயல்படுத்தினால் நிச்சயமாக பல இடங்களுக்கு பரவினால், நல்ல அளவிலே இன்றைக்கு நூல் உற்பத்தியாகாத இந்தக் கஷ்டத்திலே யும், மற்ற மற்ற நிலைமைகளிலேயும், ஏற்படும் சங்கடங்களைத் தவிர்க்கவும், வேலைவாய்ப்புக்கும், அதே நேரத்தில் நமக்கு ஒரு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1961-62-ல் 132,000 பேர் வேலையில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது 163,000 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் இன்றைக்கு 88,40,000 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். ஆகவே இது வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. அப்பொழுது வேலை செய்தவர்கள் அநேகமாக டெம்பரரி யாக வேலை செய்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு 20 ரூபாய் என்ற அளவிலே கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது நாம் இன்றைக்கு கூலி அதிகமான அளவுக்கு உயர்த்தியதின் காரணமாக ஒரு ஆண்டுக்கு 200 ரூபாய் கொடுக்கும் அளவிலே தரம் உயர்த்தியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அழகர்சாமி அவர்கள் கூலி உயர்வைப் பற்றி பேசும்போது, 10 பைசா அதிகமாக வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் திட்டத்திற்காக அங்கேயிருந்து வந்த கமிஷனிலே ஆராய்ச்சி செய்து 10 பைசா நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். நாங்கள் மீண்டும் ஆராய்ச்சி செய்து மேலும் இதை உயர்த்துவதற்கு அவர்கள்தான் கொடுக்கவேண்டும். அதைக் கொடுத்தவுடன் பரிசீலிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 124 இடங் களிலே உற்பத்தியும், 170 இடங்களில் விற்பனை நிலையங்களும் இருக் கின்றன. அவை போதாது என்று நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக புதிதாக மாற்றம் செய்திருக்கிறோம். செயலாளர், டைரக்டர் என்றிருந்ததையெல்லாம் மாற்றி, சி.இ.ஓ. அதா வது சிப் எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்—ஐ.ஏ.எஸ். என்ற ஒரு ஆபீசரை நியமித்து 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு தலைமை நிர்வாகத்திலே, அவர்கள் எந்த எந்த இடங்களிலே வியாபாரம் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்த்து ஆராய்ச்சி செய்து, கூட்டுவதா குறைப்பதா என்ற நிலைமையிலே ஏற்பாடுகள் செய் யப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்கே விற்பனையைப் பற்றியெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். கம்பல் சரியாக விற்கச் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நாம் இராஜாஜி ஹாலில் விற்பனைக்கு வைத்திருந்ததைப் பற்றிக்கூட சப்பிரமணியம்

1973 மார்ச் 24]

[திரு. மன்னை ஈ. நாராயணசாமி]

அவர்கள் சொன்னார்கள். அழகர்சாமி கம்பல்சரியாக விற்பனை செய்யப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதே இப்படியிருந்தால் எப்படி விற்பனையாகும். அதற்கான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது மற்ற யந்திரங்களில் தயாராகி வரும் பொருட்களின் மீது மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மோகம்தான் காரணம். எவ்வளவு வயதாகிவிட்டாலும் கூட நாகரிகத்தை நோக்கி ஓடிவரும் இந்த நேரத்திலே நாம் கைத்தறியையும், கதரையும் மற்ற பொருட்களையெல்லாம் பற்றிச் சொல்லும்போது மற்றவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் கண்காட்சியை மிகச் சிறப்பாக நடத்தவேண்டும் என்று, மத்திய சர்க்காரின் 1,10,000 ரூபாயை வைத்து, அனுமதிச் சீட்டுக்கூட இல்லாமல் நடத்தினோம். அதில் ரூபாய் இரண்டு லட்சத்திற்கும் மேலே வியாபாரம் நடந்திருக்கிறது. இப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு கதர் வாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட வந்திருக்கிறது. இந்த எண்ணத்தை வளர்க்கும் அளவிலே விளம்பரம் செய்யவேண்டும். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கும் 31 லட்சம் ரூபாய் போதாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் துறையிலே விளம்பரம் செய்து கணக்கு எழுதுவது என்பது ரொம்பக் கஷ்டம். இந்தியக் காதி மானியத்தில் ஒரு லட்சத்துப் பத்தாயிரம் ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள். மேலும் சி. இ. ஓ விடமும், செயலாளரிடமும் சொல்லி நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய பாரம்பரியமான பத்திரிகைகளிடம் விளம்பரத்திற்கு ஒரு 50 சத விசிதம் சகாயம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்கச் சொன்னேன். ஆயிரம் ரூபாய் என்கின்ற இடத்தில் 500 என்று வாங்கச் சொன்னேன். சுமமா கூட கேட்கவில்லை. இதைக் காந்தியக் கொள்கையை பின்பற்றுகிறவர்கள் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் ஓரிரண்டு பத்திரிகைகள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். மற்றவர்கள் காதிலே கூட வாங்கவில்லை என்ற துக்கச் செய்தியை கேள்விப்பட்டேன். இதைப் பற்றி விவரங்களை அதிகாரிகளிடம் நீங்கள் நேராகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். விளம்பரம் செய்தவர்க்கு பணம் அதிகம் வேண்டும். நான் கூட மன்னார்குடியிலே ஒரு ஊரில் ஃபெர்ட்டிலைசர் கம்பெனி ஒன்று ஆரம்பித்தேன். அதற்கு விளம்பரம் செய்யவேண்டும் என்று வெளி நாட்டு மக்கள் விரும்புகின்ற பல பொருள்களைப் பனை வெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தயார் செய்கிறோம். அவற்றைப் பற்றி எல்லாம் கூட விளம்பரம் செய்ய முடியாத நிலை.

நாம் மூன்று பேரங்காடி வைத்திருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய கதர்த் துறைப் பேரங்காடி சென்னையிலேதான் இருக்கிறது. காதி ஆணைக் கமிஷனிலிருந்து ரிபேட்டுக்காக 5 சதவிசிதம் கொடுக்கிறார்கள். மாநில வாரியம் 5 சதவிசிதம் கொடுக்கிறது. திருவிழாக் காலங்களில் 30 நாட்களுக்குத்தான் அந்த ரிபேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கதர் விலை குறைவில்லை, விலை அதிகமாக ஏறுகிறது என்றால் 56 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு சப்ளிடியாகக் கொடுத்து விலை ஏறுகிறது என்றால், பஞ்சின் விலையேற்றத்தாலோ, நூலின் விலையேற்றத்தாலோ அல்ல. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு ஆள் என்ன வேலை செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் இன்றைக்கும் செய்ய முடியும். ஆனால் ஒரு மணி நேரத்தில் இயந்திரங்கள்

பிற்பகல்
1-30

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

பல லட்சம் பேர் உழைப்பின் வேலையைச் செய்து விடுகிறது. எனவே தான் அந்தப் போட்டியோடு இது போட்டி போட முடியவில்லை. இந்த நிலையிலும் இந்த இலாகாவைச் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறோம் என்றால் அது உள்ளபடியே எங்களுடைய திறமையைத்தான் நிச்சயமாகக் காட்டுகிறது.

பசி நேரம். இன்னும் ஒரு சப்ஜெக்ட் பற்றிப் பேசவேண்டும். கொஞ்ச நேரம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 266 யூனிட்கள் இருக்கின்றன. 2,466 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1,83,000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். ஊதியம் 206 லட்சம் பனை வெல்ல சொசைடி பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். இதிலே மாநில அமைப்பை மட்டும் வைப்பதா, மாவட்ட அமைப்புகளை எடுத்து விடுவதா என்பது பற்றி இந்தத் துறையைப் பற்றி நன்கு தெரிந்த திரு வி.வி.இராம சாமி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இதிலே பொறுப்பு வகிக்கின்றவர்கள் எல்லாம் கூடி ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவில் இருக்கிறோம். மாவட்ட சொசைடிகளை எடுத்துவிட்டு மாநிலத் திற்கு மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாமா என்பது புனராலோசனையில் இருக்கிறது. கோடிக் கணக்கான ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக் வேண்டும். அதையெல்லாம் திரும்பப் பெறுவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது.

கருப்பட்டி பற்றி திரு அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், ரொம்ப நல்லது என்றார்கள். கருப்பட்டி டீ கொடுத்தால் யாராவது இன்றைக்குக் குடிப்பார்களா? கருப்பட்டி டீ என்றாலே மூஞ்சி சுண்டி விடுகிறது. கருப்பட்டி தயாரிப்பதற்காக சொசைடி மூலம் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. கருப்பட்டியை உற்பத்தி பண்ணியவுடனேயே சொசைட்டி எங்கே இருக்கிறது என்பதையே மறந்து விடுகிறான். தனிப்பட்ட வியாபாரியிடம் கொடுத்து விட்டு பணத்தை வாங்கி விடுகிறான். இங்கே கடன் தொகை கட்டப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறது.

இதற்காக நாம் கட்டடங்கள் எல்லாம் கட்டியிருக்கிறோம். புதிதாக இருக்கும் சீப் எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் மிகவும் துரிதமாகச் செயல்பட்டு வருகிறார். சொசைடி மூலமாக 40 வெளிநாடுகளுக்கு பணம் தும்பு அனுப்பப்படுகிறது. ரொம்ப உபயோகமானது, ரொம்ப சீப்பாகவும் வாங்கும் பொருள்.

பனை நாரில் செய்யப்படும் பொருள்களை 40 நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறோம்.

1973 மார்ச் 24]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

தொப்பியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே கேலியும் கிண்டலும் இருந்தாலும் கூட பனை ஓலைத் தொப்பியை கனடா நாட்டிலிருந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வாங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து வருகிறது.

ஐப்பான் நாட்டில் பிரஷ் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் 36 லட்சம் அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கும். தீப்பெட்டி பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்து பிரிவு மூடப்பட்டிருந்தது, எட்டு நடைபெற்றது. தீப்பெட்டியை இராணுவத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். இராணுவத்திற்கு அனுப்புவதன் மூலம் 3.67 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனை ஆகும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். வெங்கடசாமி அவர்கள் ஊரில் சீதோஷ்ண ஸ்திதியில் கஷ்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆராய்ந்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய் பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்லெண்ணெய் எக்ஸ்பிஷனில் கூட விற்கும். நல்ல பொருள்களை வாங்க ஜனங்களுக்குப் பிடிக்காது. கஷ்டம் இல்லாமல் ஒரே இடத்தில் வியாபாரிகளிடத்தில் எல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் துவரம்பருப்பை 50 பைசா குறைவாக சென்னையில் விற்கிறோம். எவ்வளவு டரன் ஓவர் ஆகுமென்று நினைத்தோமோ அந்த அளவுக்கு விற்பனை ஆகவில்லை. மாதா மாதம் பணத்தைக் கொடுத்து ஒரே இடத்தில் வாங்கும் நிலைமையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையின் பொருள்கள் கலப்படம் இல்லாமல் இருக்கும், சுத்தமாக இருக்கும்.

கலப்படத்திலே கை தேர்ந்தவர்கள் உலகத்திலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனந்தவிகடன் அதைப் பற்றி ஒரு தலையங்கமே எழுதியிருந்தார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே எந்த பிசினை ஆரம்பித்தாலும் விநாயகர், சுப்பிரமணியத்தை வைத்துத்தான் ஆரம்பிப்பார்கள், விநாயகர் பெயரால் ஆயிரம் ரூபாய், சுப்பிரமணியர் பெயரால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்றுதான் ஆரம்பிப்பார்கள். அந்தக் கடையில்தான் 70 பர்சென்ட் நல்லெண்ணெய், 30 பர்சென்ட் கடலை எண்ணெய்யாக இருக்கும். எதையெடுத்தாலும் கலப்படம் நம்முடைய நாட்டில்.

திரு. ஜி. இராஜாராம் : அந்த 70—30 சதவிகிதத்திலே விநாயகருக்கு எவ்வளவு பர்சென்ட், சுப்பிரமணியருக்கு எவ்வளவு பர்சென்ட்?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதைப் போற்றுகிறவர்களைக் கேட்டால் தான் தெரியும். நம்முடைய நாட்டில்தான் கலப்படத்தைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு இலாகா இருக்கிறது. இங்கே நல்ல சுத்தமான நல்லெண்ணெய் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் சிறு தொழில்களில் இது ஒன்று. என் அதிகமாக ஆந்நிரத்தில்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 24]

உற்பத்தியாகிறது. ஆந்திராவில் இருக்கும் சண்டை காரணமாக எல்லா விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் கஷ்டங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு துரிதமாக இதிலே உற்பத்தியை அதிகப் படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நல்லெண்ணெய் மிலிடரிக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்களா? அவர்கள் தாராளமாக வாங்கிக் கொள்வார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது சப்ளை செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : உற்பத்தி செய்ய ஏற்பட்ட இடம் 190, செயல்படுபவை 50—ல்தான். பாக்கி எல்லாம் மூடிக் கிடக்கின்றன. நமக்கு வேண்டியவற்றையே நாம் செயல்படுத்த முடியவில்லை. ரீ ஆர்கனைசேஷன் செய்து பார்த்து, என்னென்ன இன்ஸ்டரக்ஷன்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று பார்க்கலாம். மிலிட்டரிக் கெல்லாம் அனுப்ப வேண்டாம். கூட்டுறவுத் துறையில் நாணயமான முறை இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் சென்று தப்பு செய்வதற்கில்லை. திருட்டுப்போனால் ஐந்தாறு பேர்கள் பினாமியாக எழுதி ஏதாவது செய்யலாமே தவிர பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரையில் சுகமாக அனுபவிக்க முடியும்.

மண்பாண்டம் செய்யும் தொழில் பற்றி மூடிக் கிடப்பவற்றைப் புனருத் தாரணம் செய்வதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

தேனை பம்பாய், டெல்லி குஜராத்துக்கு, அனுப்புகிறோம். நல்ல தேன் 30 லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்கிறார்கள். எக்ஸ்பிஷனில் கூட வைத்து வியாபாரம் செய்யச் சொன்னோம். எல்லோரும் அந்தத் தேனை விரும்பி வாங்குகிறார்கள். அந்தத் தேன் நல்ல தேன். சர்க்கரை வியாதி உள்ளவர்கள் கூட அந்தத் தேனைச் சாப்பிடலாம். வேப்பம் பூவிலிருந்துகூட தேன் எடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு இடத்தில் இருந்தும் தேன் எடுக்கப்படுகிறது. நான் சர்க்கரை வியாதிக்காரன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன், நான்கூட அந்தத் தேனைச் சாப்பிடுகிறேன். ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கிறது. அகில உலகமும் போற்றக்கூடிய விதத்தில் அந்தத் தேன் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. டெல்லி, பம்பாய் போன்ற முக்கிய நகரங்களுக்குக்கூட 30 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத் தேன் அனுப்பப்படுகிறது.

காகித யூனிட், எதற்கும் உபயோகப்படாத பொருள்களைக் கொண்டு காகிதம் செய்கிறோம். சிறப்பாக, நன்றாக இருக்கிறது. இயந்திரங்கள் மூலம் செய்யப்படுகிற காகிதத்தை விட இதற்கு விலை குறைவாக இருக்குமே தவிர, அது பத்து வருடங்களுக்கு வராது. இது இருநூறு வருடங்களுக்கு நிச்சயமாக இருக்கும். அந்த அளவிற்கு உறுதியாகவும் அழகாகவும் செய்யப்படுகிறது. எக்ஸ்பிஷனில்கூட வைக்கிறோம்.

சோப் பற்றி பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். தரமான சோப், விலையும் குறைந்த சோப். கோபுர மார்க் என்று சொல்கிறார். 40 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் செய்கிறோம்.

1973 மார்ச் 24]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விளம்பரம்கூட காசு செலவில்லாமல் இங்கேயே மன்றத்திலேயே விளம்பரம் செய்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நன்றி. எல்லோரும் எவ்வளவு தூரம் ஆதரிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு ஆதரிக்கவேண்டும். எக்ஸ்பிஷனில் மொத்தம் ரூ. 2.23 லட்சத்திற்கு விற்பனையாக இருக்கிறது. என்ட்ரன்ஸ் பீஸ் வாங்க வில்லை.

ரூ. 1,10,000 காதி கமிஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு மாவட்டத் தலை நகரங்களில் இதை ஏற்பாடு செய்வதற்கான யோசனைகள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களை நீங்கள் எல்லோரும் ஏகோபித்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைத் திட்டங்கள் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களுக்குச் சென்று யார் யாருக்கு வேலை இல்லை—விவசாயத்திற்குப் பிறகு ஒரு ஆறு மாத காலம் கஷ்டப்படுகிறார்கள்—என்பது பற்றி எல்லாம் ஆய்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 44 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ரூ. 87.50 அவர்கள் தருகிறார்கள். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். இவர்கள் ரூ. 12.50 கட்டவேண்டும். மாநில அரசு ரூ. 100 கொடுத்து 200 இன்டு 10 ரூ. 2,000 கடன்பெற்று இதிலிருந்து முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்பது திட்டம். கணக்குகள் எல்லாம் எடுக்கப்படுகிறது. கொடுக்கக்கூடியதை வைத்து அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்றால், பத்து மூட்டை உரம் கொடுத்தால் இரண்டைப் போட்டுவிட்டு எட்டு மூட்டையை விற்று விடுகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெற கார்தியடிகளின் சிறப்பான வழியை பின்பற்றி செய்யும் இதில் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும். இன்னும் எவ்வளவோ இருந்தாலும் பசி நேரத்தில் நீங்கள் தொல்லை கொடுக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த மானியத்தை பொறுத்தவரையில், காந்தி அடிகளுடைய திட்டம் என்ற அடிப்படையில், எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களும், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சிறந்த கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சட்டமன்றத்தில் சொல்லப்படுகிற யோசனைகள் என்று மட்டுமில்லாமல் தினம் தினம் என்னென்ன யோசனைகள் சொல்கிறீர்களோ அவற்றை செயல்படுத்த முயற்சிப்பேன் என்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபி கேஷன். இந்த காதி இலாகாவில் வேலை செய்கிற ஊழியர்கள் 60, 70 பேர்கள் ஆறு, ஏழு ஆண்டுகள் டெம்பரரி யாகவே வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பசிக்கு இந்த பசி நேரத்தில் ஒரு நல்ல முடிவு எடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. காதி செக்ரடேரியட், டயரக்டர் ஆப் காதி என்று இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒன்றாக செய்யும்போது—

[1973 மார்ச் 24]

இரண்டாக இருந்தால் நல்லது—அதனால் சிப்பந்திகளுக்கு ஏதாவது சிக்கல்கள் வருமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். குறளகத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு சரியான சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: பல துறைகளிலிருந்தும் அரசாங்க சிப்பந்திகள் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒன் மான் கமிஷன் திட்டம் போன்று எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் அவர்களுக்கும். மற்றபடி நீங்கள் சொல்லியுள்ள யோசனைகளைப் பரிசீலனை செய்துதான், இரண்டாக இருக்க வேண்டாம் என்று கருதித்தான், ஒருவர் பார்த்துச் செய்யலாம் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பத்து லட்சம் ரூபாய் மிச்சமாகியிருக்கிறது. சம்பள விசிதத்தில் சர்க்கார் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதற்கு, நாங்கள் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறோம் சம்பள விஷயத்தில். அந்த முறையில் எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு உண்மையாகக் கிடைக்கவேண்டுமோ அப்படி கிடைக்க வேண்டியதைத் தடுக்காமல் செய்வோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவரது வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,23,700க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.” என்ற நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிகின்றன. பேரவை மீண்டும் 26—3—73, திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

மின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-50 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.